Kayıp kıtadan ilk kez Eflatun söz etmişti

Atlantis'in izinde

Kayıp uygarlık Atlantis, yüzyıllardır insanların zihinlerini kurcalıyor. Hatta dünya uygarlığının kökenini Atlantis'e bağlayanlar bile var. Atlantis'in yeri ve konusu yoğun tartışmalara neden oluyor

Kayıp kıtadan ilk kez Eflatun söz etmişti

Atlantis'in izinde

Kayıp uygarlık Atlantis, yüzyıllardır insanların zihinlerini kurcalıyor. Hatta dünya uygarlığının kökenini Atlantis'e bağlayanlar bile var. Atlantis'in yeri ve konusu yoğun tartışmalara neden oluyor.

Mitolojideki ilahlardan biri olan Atlas. Sonsuza değin gökyüzünü sırtında taşımaya mahkûm edilmişti. Yunan mitolojisine göre, Atlas'ın kızlarından biri batıda bir adada yaşıyordu. Eflatun'un, adanın yarı Tanrı ilk hükümdarına Atlas adını vermesi bundan kaynaklanabilir. Deniz Tanrısı Poseidon ölümlü bir kadın olan Cleito ile birleşmişti. Atlas, bu birleşmeden olan ikiz çocuklardan biriydi (solda).

ÇOĞU ARAŞTIRMACIYA GÖRE, günümüzden yaklaşık 11.000 yıl önce, Kuzey Afrika, Mısır'ın batısı ve İspanya'dan Kuzey İtalya'ya kadar Avrupa, Atlantis'in egemenliğindeydi. Bu büyük kıta, Herakles Sütunları'nın batısına (Cebelitarık Boğazı) kadar olan bir bölgeyi kapsıyordu. Atlantisliler Deniz Tanrısı **Poseidon**'un soyundandı. Bu Tanrı, ölümlü bir kadınla birleşmişti. Bir kıta kadar büyük olan ada, adını mitoloji kahramanı **Atlas**'tan almıştı. Atlas Poseidon'un oğullarından biriydi.

Tarihi

Atlantis'in bir zamanlar var olduğunu kabul eden araştırmacılara bakılırsa, bu kıtanın tarihi şöyle:

Atlantis binlerce yıl bolluk ve zenginlik içinde yaşadı. İçlerindeki Tanrısal özellik kuşaklar boyu sürdü. Erdemden başka her şeyi küçümsediler. Fakat zamanla o Tanrısal özellik yavaş yavaş kaybolmaya başladı. İşte o zaman hırs ve güç tüm benliklerini kapladı.

Komşularla savaş

Atlantisliler Avrupa ve Asya'da bulunan komşularına savaş açtılar. Saldırıya uğrayanlar, özellikle Yunanlıların önderliğinde karşı

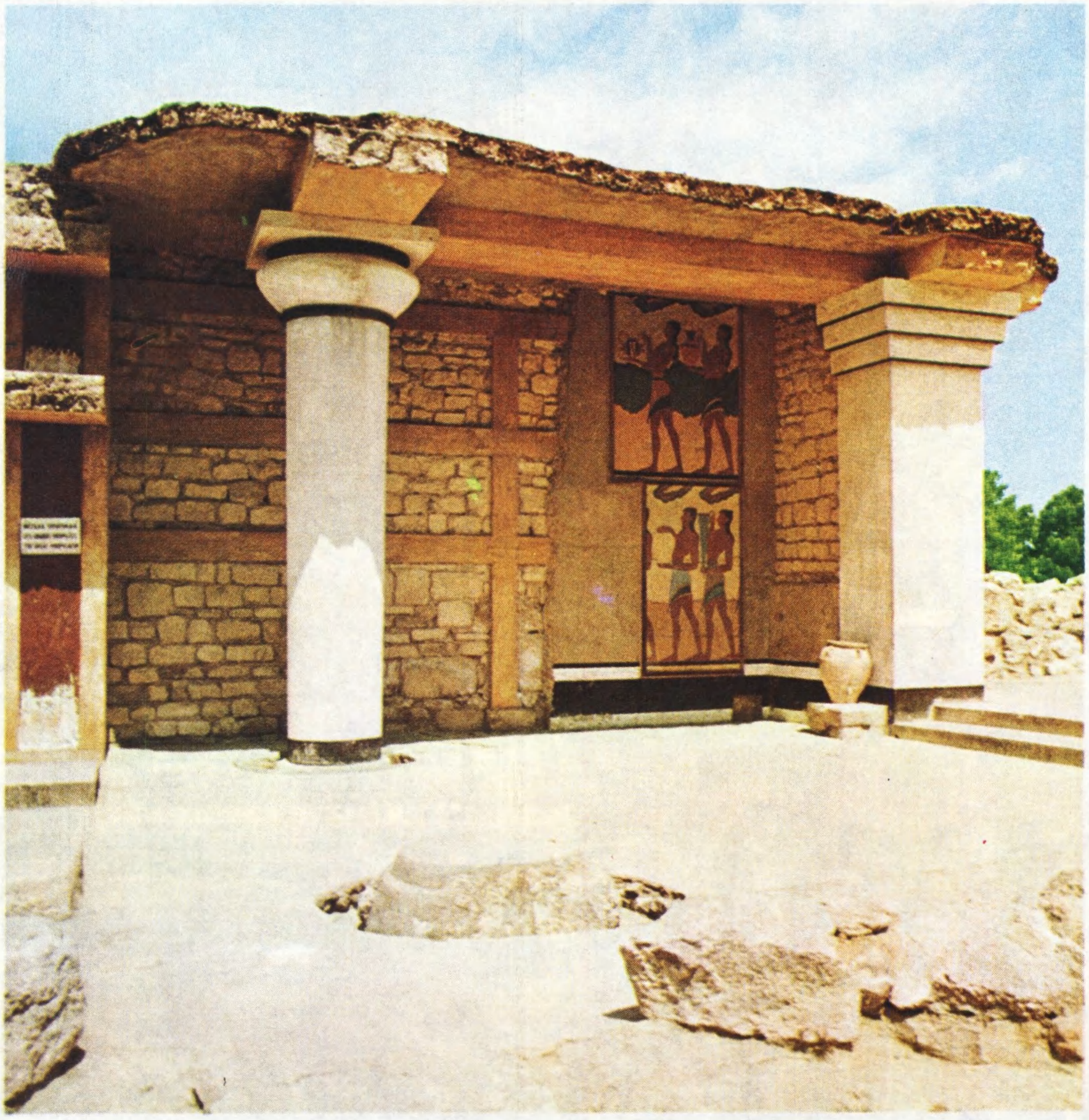

Girit'te Knossos'taki Kraliyet Sarayı'nın bir bölümü. Bu ada doğu Akdeniz'dedir. 1900 yılında Sir Arthur Evans kazı yapana kadar orada eski bir deniz uygarlığının bulunabileceği düşünülmüyordu. Birçok tutucu arkeolog, Atlantis efsanesinin aslında Minos uygarlığı olduğunu ileri sürüyor. O zamanlar Saray, 20.000 metrekarelik bir alanı kaplardı. Ayrıca çok gelişmiş bir su dağıtım sistemi vardı. Fotoğrafta görülen, aşağı doğru incelen sütun Minos mimarisinin tipik bir örneğidir. Yine duvar resimlerinde görülen sürahi taşıyan hizmetçilerin etekleri de tümüyle Minos'a özgüdür. Bunun yanı sıra, Mısır'daki duvar resimlerindeki elçilerin de aynı biçimde giyinmiş olması Atlantis efsanesinin kaynağını ortaya koyuyor (solda).

koydular. Bunların başında eski Atinalılar geliyordu. İşte bunun içindir ki, Atlantis konusunu ilk kez ortaya atan kişinin bir Atinalı olan İ.Ö. 4. yüzyılda yaşamış **Eflatun** olması hiç şaşırtıcı değildir.

O zamanlar eski Atina, cesareti ve askerlikteki ustalığıyla ünlüydü. Helenlerin de önderiydi. Bazıları bu birlikten ayrıldılar. Kalanlar ise yalnız başlarına savunmayı üstlendiler. Atina çok büyük tehlikeler geçirdi. Ama sonunda istilacıları yendi. Bir müddet sonra da Atlantis'te büyük depremler ve sel felaketleri oldu. Atlantis adası da denizin derinliklerinde kayboldu...

Binlerce yıllık arşivler

Eflatun, Atlantis efsanesinin asıl kaynağının yurttaşı devlet adamı, bilge **Solon** olduğunu belirtir. İ.Ö. 600 yıllarında Solon, aşağı Mısır'ın başkenti Sais'i ziyaret etmişti. Burası o zamanlar uygar dünyanın kültür merkeziydi. Binlerce yıl geriye giden eski Mısır arşivleri de bu kentteydi. Mısır'ın yüksek rahibi olan **Sonchis** bu kayıtları Solon'a göstermişti. Atlantis'in tarihi de işte oradaydı.

Güçlü ve dejenere bir uygarlık

Fakat Atlantis'i yazılı olarak duyuran ilk kişi Eflatun'dur. O da, Atlantis'i güçlü, zengin fakat dejenere olmuş bir toplum olarak tanımladı. Atlantis'in yaşadığı dram korkutucu boyutlardaydı. Doğal bir afet sonunda ortadan yok olmuştu. İşte o günden beri de özellikle batılıların, üzerinde düşünmek zorunda oldukları bir konu haline geldi.

Aristo karşı çıkıyor

Atlantis'ten eski Atina'da övgüyle söz edilmesine rağmen, Eflatun'un çağdaşları bile bu efsanenin tarihsel gerçekliğinden kuşku duydular. Hatta bunların arasında Eflatun'un öğrencisi olan **Aristo** bile vardı. Tüm bunlara rağmen, Atlantis'in gerçekliği yüzyıllar boyunca kabul edildi.

Atlantis'in varlığını ilk kez açıklayan Eflatun ve ona bu konuda karşı çıkan öğrencisi Aristo (sağda).

Ignatius Donnelly'nin 1882 yılında ortaya koyduğu teoriye göre Atlantis'in yeri. Donnely, açık renkli yerlerin Atlantis'in kolonileri olduğunu belirtiyor. Eflatun'un düşündüğü Atlantis'in yeri daha farklıydı (altta solda). Eflatun'a göre Dünya, Atlantik'le çevrelenmişti. Onun içinde büyük bir kıta vardı (altta).

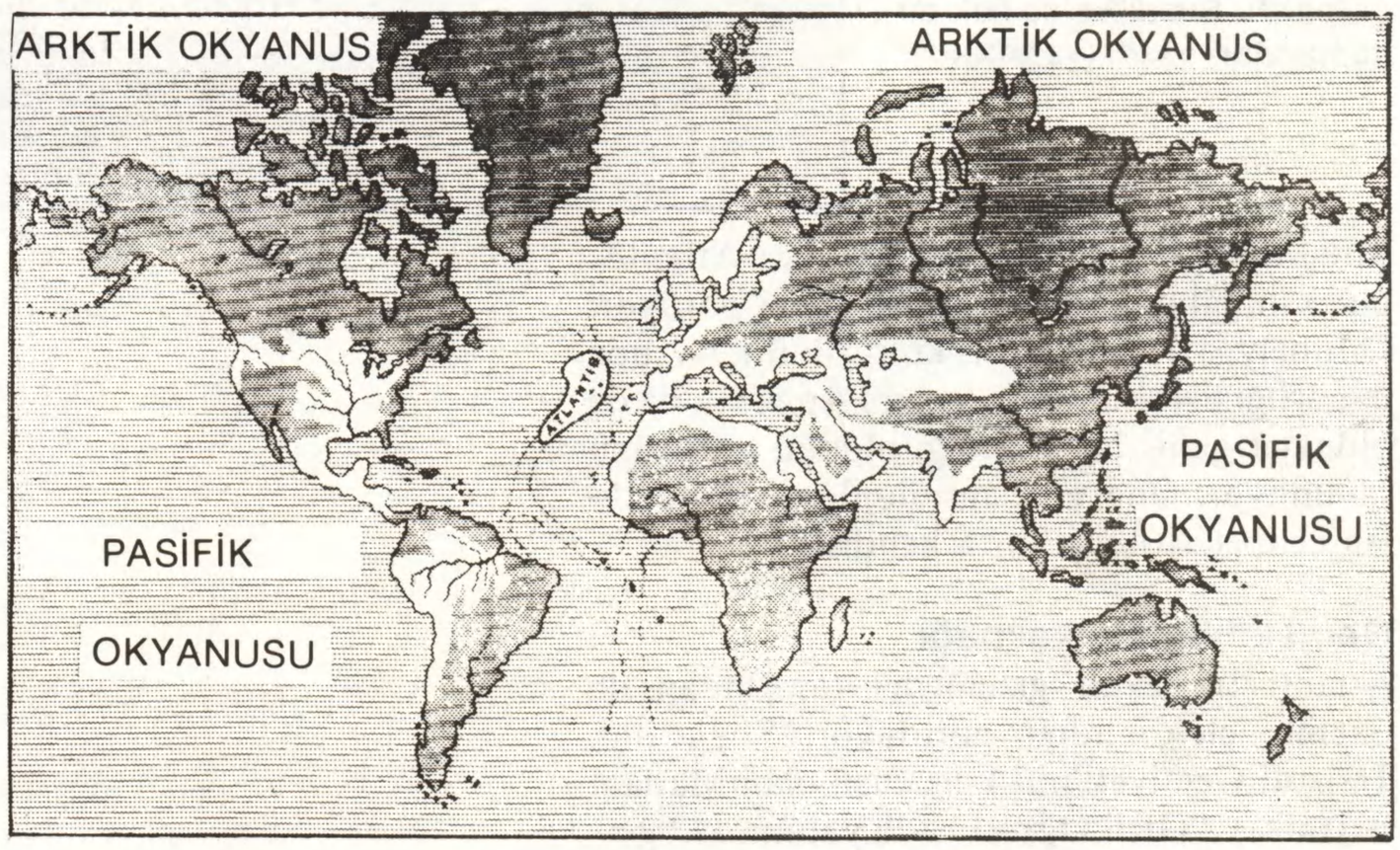

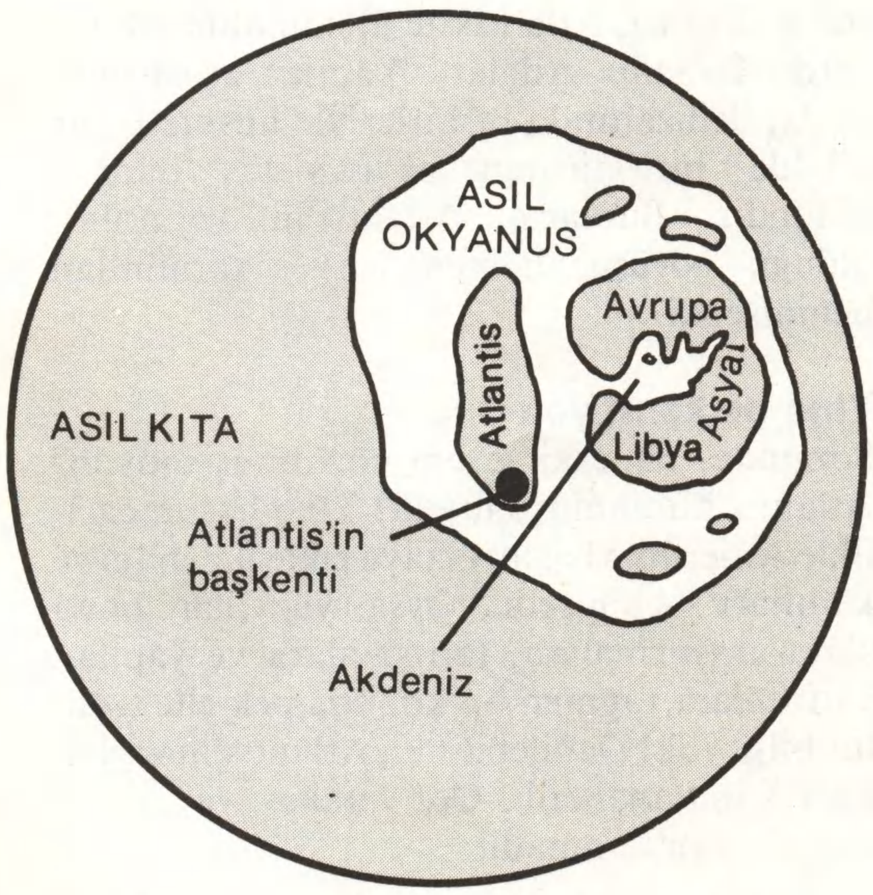

Ünlü Atinalı devlet adamı Solon (İ.Ö. 639-559), İ.Ö. 600 yıllarında Mısır'da, Atlantis'ten söz ediyordu.

Yeri nerede?

Ortaçağın deniz haritalarında bu efsanevi adalar Atlantik Okyanusu'nda gösterilir. Genellikle çok güzel bir iklimi ve yaşama koşulları olduğu düşünülür.

15. yüzyılda Portekiz'de çizilen haritalarda, **Antillia** adı verilen bir ada vardır. Bu ada, adını Atlantis'ten alan efsanevi bir ada olabilir. İspanya ve Portekiz, Cezayirlilerin istilası altındayken, o adada ideal bir Hıristiyan toplumun yaşadığı kabul ediliyor.

Sonraki yüzyıllarda bilim adamları Atlantis'in gerçekliğinden hep kuşku duydular. Atlantis'in yeniden güncel hale gelmesi 1882 yıllarına dayanır. O tarihte, Amerikalı yazar **Ignatius Donnely, "Atlantis: Tufandan Önceki Dünya"** adlı bir kitap yayınladı. Ona göre Atlantis, Atlantik'in ortasında, Azor Adaları'ndaydı.

Mitolojilerdeki cennet mi?

Donnely'e göre mitolojiler ile insanbilim ara-

Eflatun'un yaptığı ayrıntılı tanımlamalara göre Atlantis'in başkenti. Tanrı Poseidon yuvarlak üç kanal kazmıştı. Bunlar ortada bulunan tepeyi hendek gibi çevreliyordu. Kanalları geçmek olanaksızdı. Çünkü o zamanlar gemi yoktu ve suda nasıl gidileceği bilinmiyordu. Kuşaklar sonra kanalların üzerine köprüler yapıldı. Birbirlerine tünellerle bağlandı. Her biri bir kadırgayı alacak kadar büyüktü. Madeni levhalarla kaplanmış duvarlar daire biçimindeki toprağı çevrelemekteydi. Sayısız tapınak vardı.
Ada, Poseidon'un Cleito'dan olan 10 oğlunun soyundan gelen 10 kral arasında bölünmüştü. Kral sarayında bir görkem göze çarpardı. Sıcak ve soğuk su hamamları vardı (sağda).

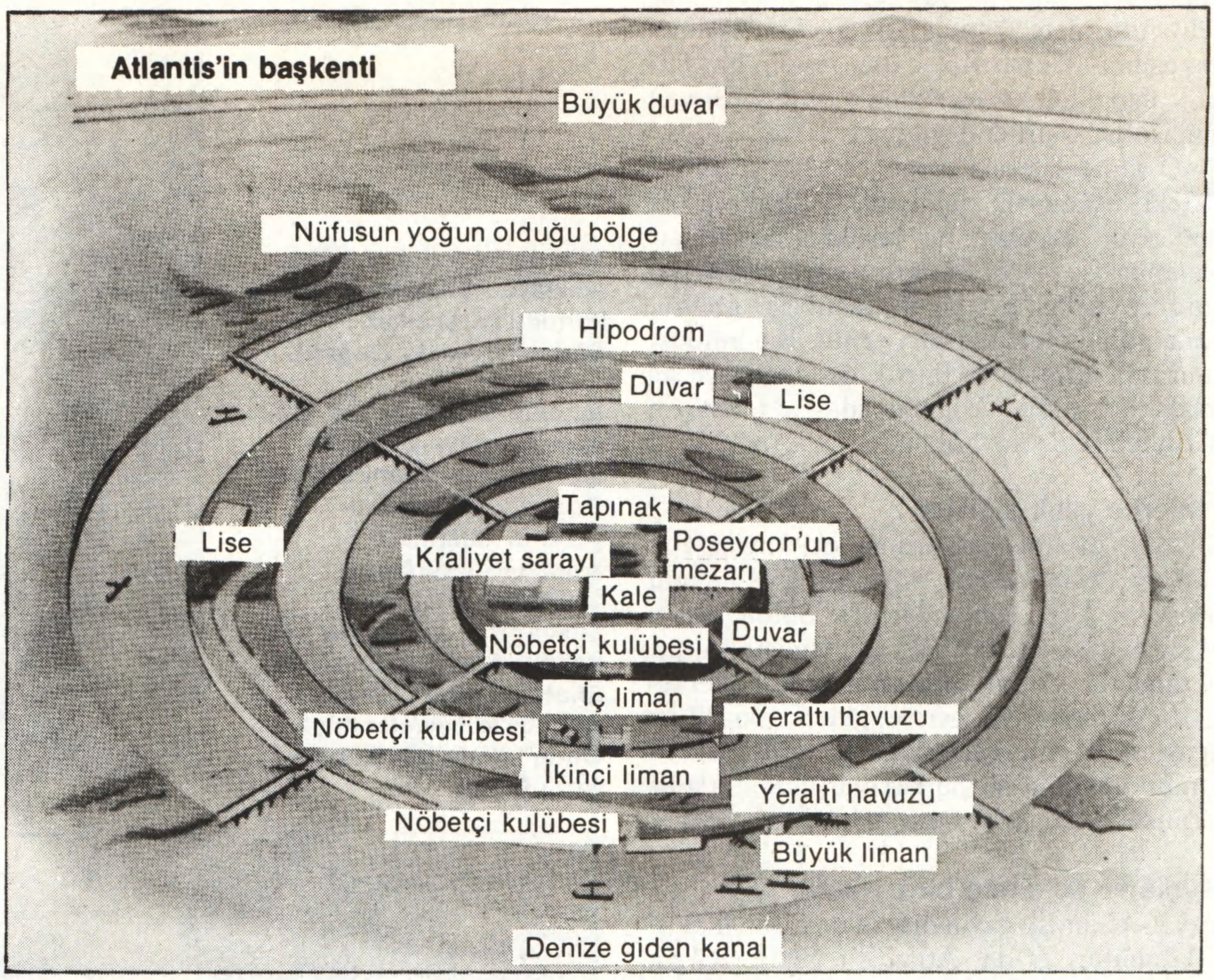

sında tarihsel bir kopukluk var. İşte Atlantis, bu eksikliği giderici bir köprü işlevi görüyor. Donnely, ayrıca Atlantis kültürünün, Avrupa uygarlığı üzerinde olduğu gibi Amerika'da da oldukça geniş bir etkinliği olduğu görüşünü savunuyor. Ona göre mitolojilerde sözü edilen cennet Atlantis'in ta kendisi!

Gerçek bilginin kaynağı

Atlantis'in çeşitli gizemciler tarafından da önemle ele alındığı görülüyor. Sözgelimi, Teozofi Cemiyeti'nin kurucusu olan Madam **Blavatsky,"Gizli Öğreti"** adlı yapıtında,"gerçek bilginin"ilk kezAtlantis'teyazıldığını ileri sürüyor. Blavatsky bu yapıtında **Lemurya** ile birlikte diğer bazı kayıp kıtaların varlığından da söz ediyor. Daha sonraları Lemurya, Ön-Atlantis Dönemi olarak kabul edildi.

Yaşam gücüne hükmediyorlardı

Kayıp uygarlıklara ilişkin değişik görüşleriyle tanınan bir diğer gizemci de Avusturyalı **Rudolf Steiner**'dır. O aynı zamanda kayıp kıtaların öykülerini daha da geliştirdi. Lemuryalıların zihin gücü ile çok ağır cisimleri kaldırabilme yeteneğine sahip olduklarını belirtiyor. **Steiner**'a göre Atlantisliler de yaşam gücüne hükmedip, kendilerine özgü hava ulaşım araçlarını yönetebiliyorlardı.

Bir başka kayıp kıta: Mu

Yüzyılımızın başlarında efsane uygarlıklara bir yenisi eklendi: **Mu** (Bkz. Sayfa 22). Bu kayıp uygarlık ile ilgili ilk bilgileri, James Churchward adında bir araştırmacı Hindistan'da edindi. Churchward bir tapınakta bulduğu eski tabletlerde, çok eskiden Pasifik Okyanusu'nda Mu adında bir kıtanın var olduğunu öğrendi. Bu konuyla ilgili kitaplar da yayımlandı.

Atlantis efsanesine yönelik olarak yeni görüşlerin ortaya atılmasına neden olan bilim adamı ve yazar Ignatius Donnely (altta).

Atlantis Girit'te mi?

Atlantis ile ilgili öne sürülen çeşitli görüşler arkeologları harekete geçirdi. 1909 yılında **K.T. Frost,** The Times'ta yayımlanan, bir makalesinde Atlantis'in aslında Minos uygarlığı olduğunu ileri sürdü. Merkezi de Akdeniz'in doğusunda bulunan Girit adasıydı. Bilim dünyası bu teoriye çok ilgi gösterdi.

Bahamalarda olduğu söyleniyor

1968 yılında ise, kayıp kıtanın yeri ile ilgili olduğu sanılan bazı arkeolojik kanıtlar elde edildi. Burası, Atlantik'te hiç umulmadık bir yerdi: Bahama Adaları. Yapılan araştırmalarda, denizaltında birbirleriyle kusursuz bir şekilde birleştirilmiş sayısız taş parçası bulundu. Bunların Atlantis'in kalıntıları olduğu görüşü, hemen herkes tarafından benimsendi.

Yine de kanıt yok

Sonunda, bu eski gizem çözülmüş müydü? Atlantis bulunmuş muydu? Tüm basın, özellikle Amerikan basını ortaya çıkarılan bilgi ve kanıtları benimsedi. Oysa yüzyıllar boyu süren araştırmalara, tartışmalara ve yapılan yatırımlara rağmen bu konuda pek elle tutulur bilgi yok! Denilebilir ki, Atlantis'in varlığı hâlâ kanıtlanamadı. Öte yandan, var olmadığı da kanıtlanmadı!

Fakat kanıt bulunmaması aksi kanıt

olmasından çok farklıdır. Tarih, efsanevi kent ve uygarlıklarla doludur. Arkeoloji zamanla bunların gerçekliğini bulup ortaya çıkarabiliyor.

Tıpkı **Layard**'ın Ninova'yı, **Schliemann**'ın Truva'yı ve **Evans**'ın da Minos uygarlığını ortaya çıkarması gibi. Bu kentlerdeki uygarlıklara da bir zamanlar efsanevi ve hayali gözüyle bakılıyordu.

Üç yaklaşım

Eğer Atlantis bulunursa, belki de insanın kökeni ile ilgili yapılagelen büyük araştırmalar çözümlenecektir. Bu konu zamanla, düşüncelerde üç yönlü bir ayrıma yol açtı. Bunlar "akılcılar", "gizemciler" (okültistler) ve "aşırıcı bilim adamları" olarak adlandırılabilirler.

Kanıt istiyorlar

Akılcılara göre, Atlantis'in bir zamanlar var olduğunun kanıtlanması için bilimsel ölçülere uygun veriler gerekli. Aşırıcılar da böyle düşünüyorlar. Ama kanıt olarak neyi kabul edecekleri konusunda farklı görüşleri var. Ayrıca, kanıtın neyi belirleyeceği konusunda da anlaşamıyorlar.

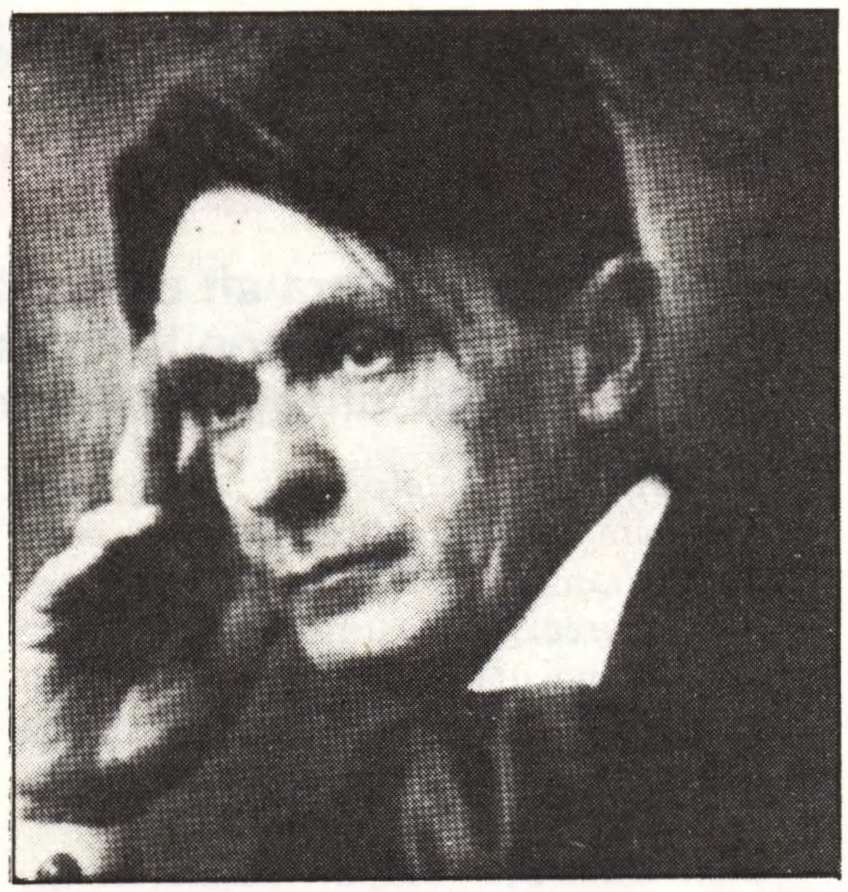

Medyumluk yoluyla Atlantis'e ilişkin çeşitli bilgiler edindiğini belirten Rudolf Steiner (sağda).

Truva kenti, güzel Helen'in kaçırılmasıyla kuşatıldı ve yağma edildi. Homeros'un ünlü yapıtında Truva'nın sadece bir öykü olduğuna inanıldı. Oysa Heinrich Schliemann'ın 1870'ten 1890 yılına kadar sürdürdüğü kazılar ile, Türkiye'nin batısında yer alan Truva kentinin gerçekliği kanıtlandı. Atlantis efsanesinin ardında da gerçek bir uygarlık mı var? (altta).

Gizemcilerin görüşü

Gizemciler ise içgüdüyle, esinlenmeyle veya öbür dünya ile kurdukları iletişimle, Atlantis'in var olduğunu bildiklerini belirtiyorlar. Onlara göre Atlantis bizimkinden önce var olan bir uygarlıktı. Atlantisliler doğaüstü güçlere sahiptiler. Bu doğaüstü güçlerin arkasında da eski ve gizli bilgelik vardı. Bu gizemlere, Stonehenge'de, Mısır piramitlerinde ve dünyanın birçok yerindeki eski yerleşim merkezinde de rastlanıyor.

Tarih bilgileri sarsılacak

Gizemcilere göre, eğer Atlantis bulunursa, o zaman geleneksel bilgilerin dayandığı tüm varsayımların yanlış olduğu ortaya çıkacak! Tarih ise altüst olacak! Çünkü yazılı bilgilerimize göre uygarlık ilk kez 10.000 yıl önce Mezopotamya'da başladı. Oysa gizemciler, insanoğlunun düşünüldüğü gibi yeryüzündeki ilk uygar ırk olmadığı görüşündeler.

Gizemcilerin diğer bir görüşüne göre de, yeryüzündeki açıklanamayan çoğu olayların kökeni bu kayıp uygarlıklara kadar uzanır. Atlantis, Lemurya ve Mu, zaman ve evren içinde yer alan kozmik bir evrim planının uyumlu birer parçasıdır. Buna göre Atlantis'in bulunması bu kozmik görüşün kanıtlanmasına öncülük edecek!

Daha fazla bilgi için:
Atlantis - *Bilim Araştırma Merkezi*, 1983.
Atlantis'in Esrarı - *Charles Berlitz*, Milliyet Yayınları, 1976.
Evrende En Büyük Sır - *Ara Avedisyon* - Sümer Yayınları.
Atlantis Sorunu - *Ruh ve Madde Dergisi*, sayı 161.

Varlığını ilk insanlar bile biliyordu

Dünyayı saran ley hatları

Avrupa'da ilk insanlara ait dev dikili taşları birleştiren hatlar sadece eski yolların kalıntıları mı? Yoksa ilk insanın teknolojik düzeyi bizim sandığımızdan çok mu ileriydi?

İNGİLTERE'DE Herefordshire bölgesinde yaşayan bira üreticisi **Alfred Watkins,** 1921 yılının Haziran ayında bir gün Blackwardine' da kırları seyrederken şaşırtıcı bir görüntüyle karşılaştı. Kendi ifadesiyle, atalarının hafızası zihnini istila etmişti. Avucunun içi gibi bildiği bu kırlık bölgede birdenbire yeni bir düzen belirmişti.

Düz hatlardan oluşan karmaşık ağ, höyükleri, tepeleri, eski kiliseleri ve kavşakları birleştiriyordu. Tüm dağların tepeleri sanki bir peri zinciri gibi dolaşıyor; yamaçlardan, bayırlardan, doruklardan kısacası her bir yükseltiden geçiyordu.

Kimseye söylemiyor

Yaşadığı küçük kasabadaki itibarının sarsılmasından korkan Watkins, önce buluşundan kimseye söz etmedi. Cetvelleri haritaları alıp, kendisine görünen olayı destekleyecek kanıtlar bulmak için çalışmaya başladı. Çalışmaları sırasında haritaların üstünden geçirdiği hatların hep aynı tip yerlerden geçtiğini gördü. Bunların hepsi çok eskiden kalma ve insan için belirli önemler taşıyan yerlerdi.

Ley hattı deniyor

Bu hatlara "Ley hattı" adını da Watkins verdi. Başkaları bunlara skemb hatları, geomantik koridor ya da sadece hat diyor. Ancak, adına ne derlerse desinler, bu hatların varlığına inananlar bunları belirleyen temel işaretler konusunda aynı görüşü paylaşıyorlar.

Taş çemberleri

İngiltere'de yaklaşık 900 tane olan taş çem-

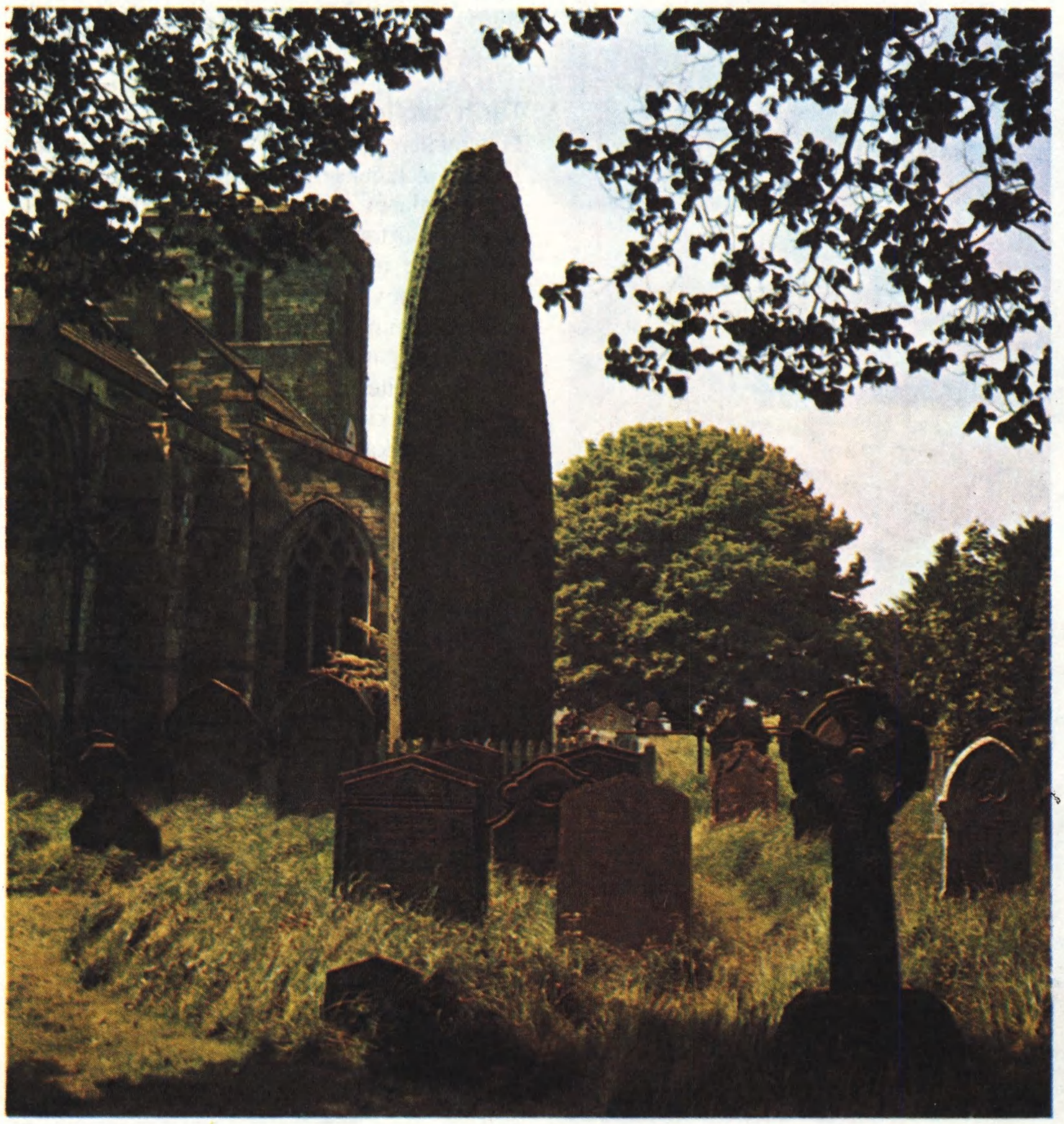

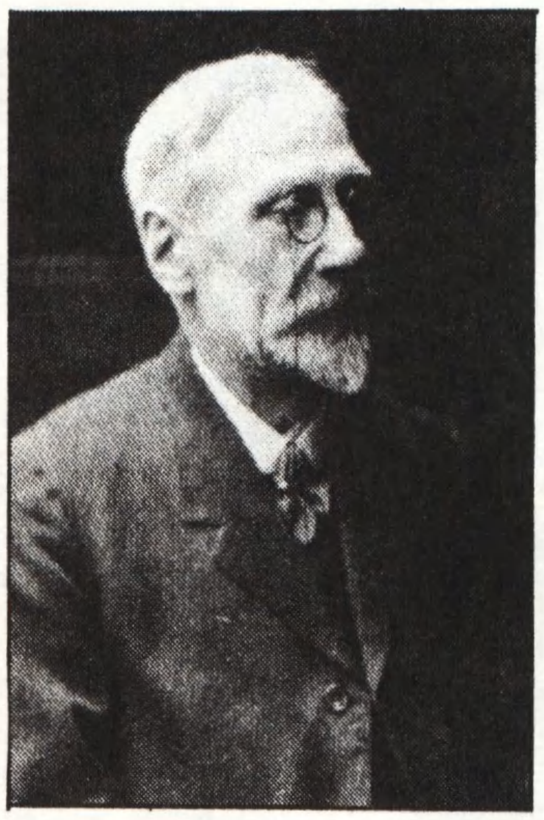

Alfred Watkins. İngiltere' deki sayısız dev dikili taşların belli hatlar üstünde bulunduğunu keşfeden Herefordshire'lı bira üreticisi. Bu yerlerin çoğunun adları "ley", "lay", "lee", "lea" ya da "leigh" diye bittiğinden bunları birleştiren hatlara "ley hattı'' adını verdi (üstte).

Humberside yakınlarındaki bir kilise bahçesinde bulunan Rudstone dikili taşı. Boyu 7.70 metre olan bu taş, İngiltere'nin en yüksek dikili taşıdır (solda).

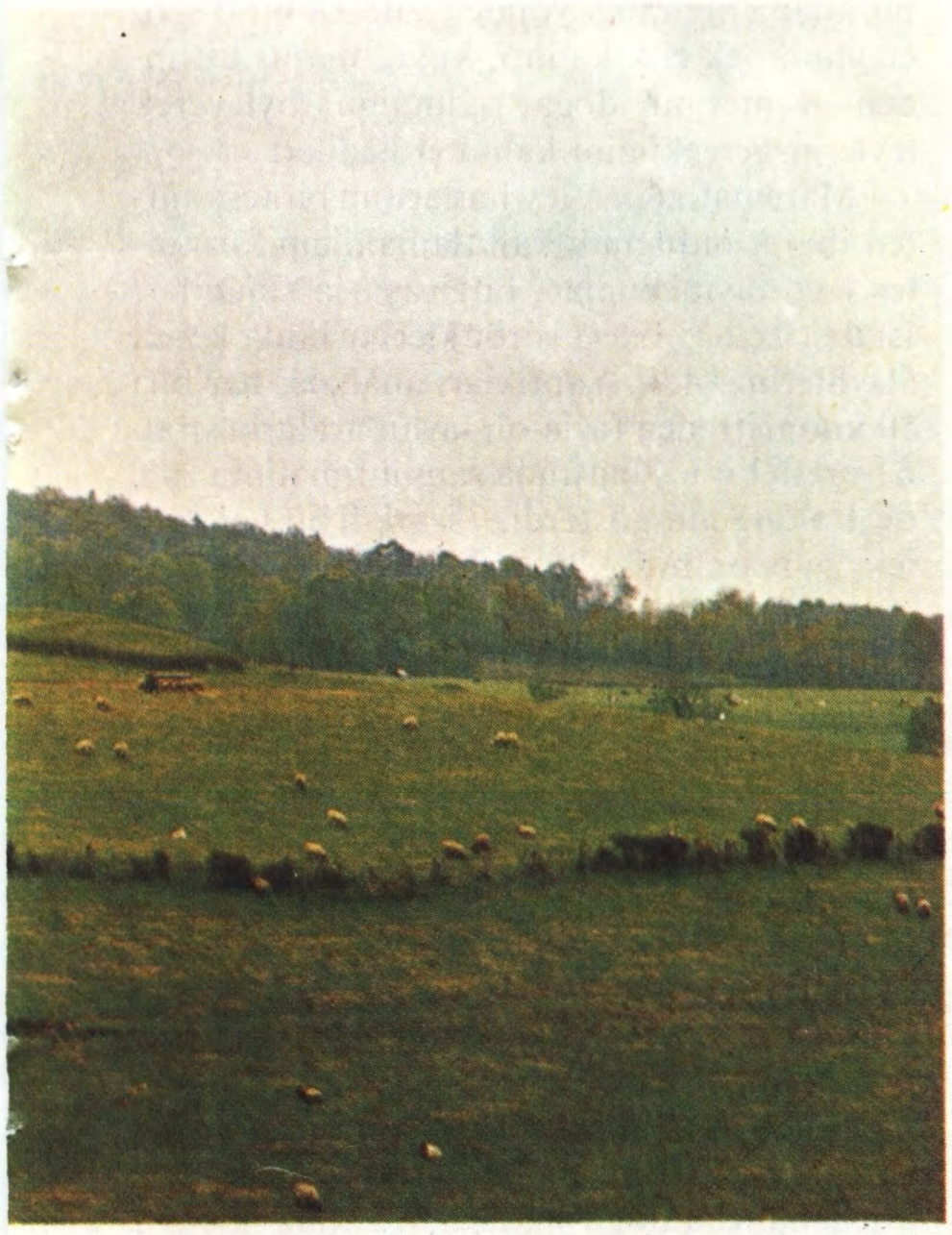

Tarih öncesi insanın yaptığı tümsek mezarlar önemli ley işaretleri olarak kabul edilir. Bunları doğal tümseklerden ayırmak zordur. Çoğu 50 cm'den daha yüksek değildir. Çiftçiler ekip biçtikleri tarlalarda bu tümseklere dokunmazlar (solda).

İngiltere'deki uzun mezarların çoğu Cilalı Taş Devri'ne ait çok eski kalıntılardır. Bunlar çoğunlukla asimetriktirler. Bir uç diğerinden daha yüksektir. İngiltere'deki en yaygın tümsek mezarlar yuvarlak türde olanlardır. Genellikle, Dorset yöresinde olduğu gibi, gruplar halinde bulunurlar (altta).

berleri önemli işaretlerdendir. Taş sıraları da öyle. Dartmoor'un ortasından geçen 3 kilometre uzunluğundaki bir taş sırası, bir taş çemberle Green Hill'deki tarih öncesi kurganını birleştiriyor. Öteki dikili taşların da ley işaretleri olma ihtimali var.

Fakat bunlar askeri haritalarda gösterilmiyor. Humberside yakınlarında bir kilisenin bahçesinde yükselen 7,5 metre boyundaki Rudstone dikili taşı ile North Yorkshire yakınlarındaki şeytan okları gibi işaretleri görmemek mümkün değil. Ama daha küçük ve bulunması güç olan başka taşlar da var. Bunlar bazen çalıların içinde saklı duruyor ya da bir kilisenin bahçesinde haç olarak bulunuyor.

Başka ley işaretleri

Diğer ley işaretleri arasında kurganlar, mezar tümsekleri, tarih öncesi yerleşme alanları ve höyükler bulunur. Bunların en eskileri Cilalıtaş Devri'nden kalan uzun mezarlardır. Bunlar 100-150 metre boyunda 30 metre eninde toprak ya da kireç tepeciklerdir.

Genellikle bir uçları ötekinden daha yüksek olduğu için kolaylıkla seçilebilirler. Yuvarlak mezarlar en çok bulunan türdür. İngiltere'de bunlardan 20.000 kadar vardır. Bunlar bazen bir küme şeklinde bir arada, bazen de tek başına bulunurlar.

Yuvarlak hendekler de ley işaretleri arasında sayılır. Çünkü bunlar çoğunlukla mezar tümseklerinin çevresindeki çukurlardan oluşmuştur. Kare şeklindeki hendekler daha yeni tarihlerde oluştuğundan, "güvenilir" ley işaretleri sayılmazlar. Bazen leylerin üstünde gölcüklerin oluşmuş olduğu gözlemlenir.

Bu durum su yüzeyine çarparak yansıyan ışıktan anlaşılır. Gölcükler ve sığ sular genelde önemli işaretler olarak kabul edilmezler; ama leylerin varlığını kanıtlayan noktalardan sayılırlar.

Eski şatoların altında

Ley hatları üstünde sık sık şatolara rastlanır. Bunların çoğu daha eski yapıların bulunduğu yerlerde inşa edilmiştir. Örneğin şatolar genellikle tepelerin üstüne kurulmuştur. Bunun nedeni savunma açısından çevreye hâkim bir görüş uzaklığına sahip olmalarıdır. Bu tepeler ise çoğunlukla tarih öncesinden kalan bir höyük ya da mezar tümseği olduğundan şato dolaylı olarak bir ley işareti olur.

Putperestlikten Hıristiyanlığa

Kiliselerin de eski putperestlerden kalma türbelerin bulunduğu yerlerde kurulduğuna dair pek çok kanıt var. Çünkü Hıristiyanlık türbe ve tapınaklara ilişmemiş, bunun yerine onları putperest kuyularının şifalı etkisini de içine alan kutsal suyla kutsayarak kiliseye dönüştürmüştü. Böylelikle o bölgelerde yaşayan yerel halk kolaylıkla Hıristiyanlığa alışmış oluyordu. Bu düşünceye göre, pek çok kilise-

nin insan tarafından yapılmış tümsek ya da tepeler üstüne kurulmuş olmasının nedeni budur.

Bir kutsal kuyu. Kutsal kuyular ley hatlarının başlangıcı olabiliyor (üstte). Dev bir toprak dairenin ortasında yer alan bir kilise yıkıntısı. Kiliseler dev dikilitaşların bulunduğu yerlerde inşa edildiğinden ley işareti sayılıyorlar (altta).

Hep kutsal yerlerde

Tipik bir ley hattının kilit niteliği taşıyan özellikleri vardır. İngiltere'de Dorset'te Warmwell'le Winterbourne arasındaki 13 kilometrelik hatta yedi işaret bulunur. Bunlardan ikisi kilise, üçü mezar tümsekleridir.

Dorset'teki bir başka ley, Bridport'taki bir kutsal kuyudan, Mangerton ve Hackhtorn tepelerinin dorukları üstünden geçerek Toller Down'daki dikili taş grubuna ulaşır.

Hat, Corscombe'daki bir kiliseyle, Saksonlardan kalma bir yerleşim merkezinin de üzerinden geçerek, üstünde XIII. yüzyıldan kalma yapıların bulunduğu bir adadaki hendeğin yanından teğet geçer. Daha sonra bir manastır çiftliğinden ve bir Roma kalıntısından geçerek 1,5 kilometre ilerde Halstock kilisesine ulaşır.

Bu kilise, İ.Ö. 847 yılındaki kayıtlarda mevcuttur. Adı "kutsal yer" anlamına gelir. Kuzeye doğru yaklaşık 3 kilometrelik aralarla Sutton Bingham ve Barwick kiliseleri yer alır. Yeo nehrini geçen ley hattı, bir hendek ve eski bir kiliseden geçtikten sonra, Cary Şatosu'nun hemen kuzeyindeki Ansford kilisesinde biter.

Karşı çıkılıyor

Elde bulunan kanıtlara rağmen bazı kişiler, bu hatların varlığına inanmıyorlar. İstatistikçiler İngiltere kadar küçük ve yoğun nüfuslu bir adada herhangi yönde çizilecek bir doğru çizginin pek çok kalıntı, kuyu, mezar üstünden geçmesinin doğal olduğunu söyleyerek leylerin gerçekliğini kabul etmediler.

Matematikçiler, ley hatlarının bir tesadüften ibaret olduğunu kanıtlamak için formüller hazırlayıp bunları bilgisayarla sınadılar. İstatistikçilerin ileri sürdükleri aslında kendi aleyhlerine oldu. Yaptıkları analizler her biri 50 kilometreden fazla olmayan aralarla sıralı 6 işaretli bir ley hattında şans ihtimalinin 200'de 1 olduğunu gösterdi. 7 işaretli bir ley hattı için şans oranı ise 1000'de birdi.

Tarihi kalıntıların bulunduğu yerlerde

John Michell'in **"Ülkenin Ucundaki Eski Taşlar"** adlı kitabında verdiği örnekleri kontrol etmek için tamamen farklı ve ayrıntılı bir bilgisayar analizi hazırlandı. Michell, Cornwall'de 53 ayrı tarihi kalıntının bulunduğu alanı incelemişti. Michell, bu alanlar arasında tam bir kesinlikle 22 ley hattı saptadı. Bir işaretten bakınca öteki işareti görmek mümkündü.

Hatların uzunluğu 10 kilometreye kadar varıyordu. Bilgisayar analizi sonunda Michell'in bulduğu hatlardan yalnız ikisinin doğru olmadığı anlaşıldı. Üstelik sonradan ilginç bir gelişme oldu. Michell'in göremediği 29 yeni hat daha bulundu.

Arkeologlar da karşı

İngiltere'deki eski tarihi kalıntı alanlarını birleştiren ley hatları sisteminin bir anlamı olduğuna saçmalık gözüyle bakan bir başka grup da, profesyonel arkeologlardır. Bunlar ley kavramına ilgisiz kalmanın ötesinde düşmanca davranıyorlar. Antiquity adlı arkeoloji dergisinin yönetmeni **Glyn Daniels,** ley araştırmalarının yer aldığı aylık dergi **The Ley Hunter**'ın ilanlarını basmayı reddetti.

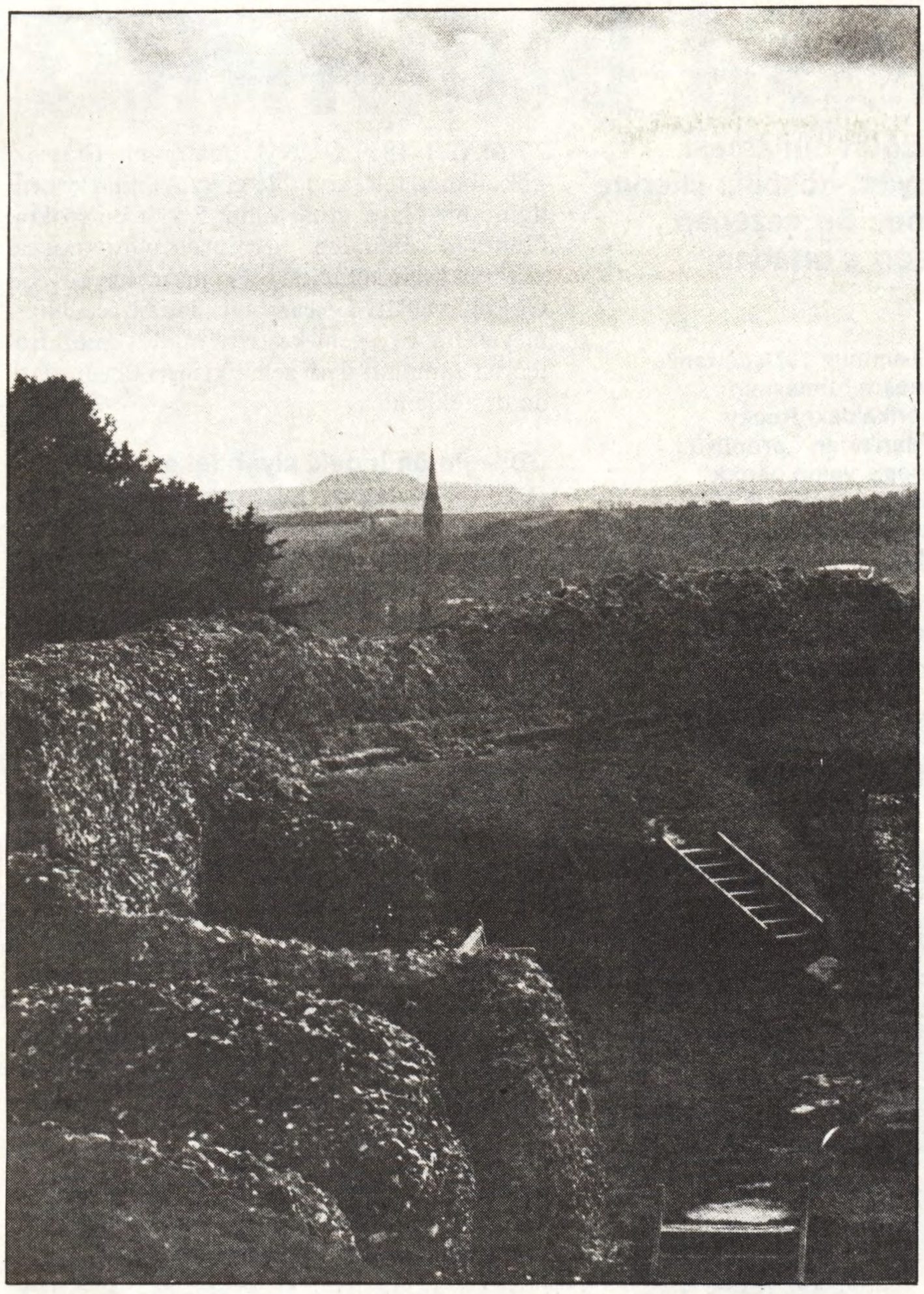

Arkeologların ley hatları sorununa tepkisi, dünyanın yuvarlak olduğunu ilk kez söyleyen cesur insanlara karşı dünyanın düz olduğuna inananların gösterdiği tepkiden farklı değildir.

Demir Çağı'ndan kalma bir kale. Stonehenge'den geçen ley hattı üstündeki işaretlerden biri (üstte).

Eşkenar bir üçgen

Ancak, 20. yüzyılın başında Greenwich Rasathanesi Müdürü Sir **Norman Lockyer,** merkezi Stonehenge olan önemli bir ley hattı buldu. Sir Lockyer aynı zamanda ünlü bir bilgindi. Lockyer, Stonehenge'den geçen hattın bulunduğu ana eksenin (yaz ortası gündoğumunun açısı) Grovely Şatosu'nun bulunduğu Cilalıtaş Devri'ne ait tarihi kalıntılarla bağlantılandığını buldu. İki nokta arasındaki uzaklık 10 kilometreydi.

Lockyer daha sonra Salisbury'deki ilk katedralin inşa edildiği bir başka tarih öncesi tümseğinin de Stonehenge'den tam 10 kilometre uzakta olduğunu buldu. Bu tümsekle Grovely Şatosu arasındaki uzaklık da aynıydı. Üç nokta, tesadüfen ortaya çıkması olanaksız olan, mükemmel bir eşkenar üçgen oluşturuyordu. Bu kırlarda oturan Cilalıtaş Devri insanının işaretlere ve rakamlara büyük bir tutkuyla bağlı olduğunun ilk belirtisiydi.

Daha sonra yapılan araştırmalar hattın üçgenden daha ötelere de uzandığını ortaya çıkardı.

Akıl almaz mühendislik becerisi

Arkeologları şaşkına çeviren bir başka buluş, 1967 yılında Oxford Üniversitesi Mühendislik Bölümü emekli profesörlerinden **Alexander Thom**'un yaptığı araştırmalarla ortaya çıktı. Thom, İngiltere ve Fransa'da 600'den fazla dev taşı inceledi. Sonunda tarih öncesi insanının bu taşları müthiş bir mühendislik becerisiyle, astronomik hatlar üstüne diktiği yargısına vardı. Thom bunlara özgü 83 cm'lik bir ölçüyü de buldu.

Avrupa'nın tarihi sarsılıyor

Bu buluşlar pek çok insanın fikirlerini yeniden gözden geçirmelerine neden oldu. Ünlü Arkeolog Profesör **Atkinson** şöyle yazıyordu:

"Arkeolog olmayanların Prof. Thom'un buluşlarının arkeologlar için ne kadar rahatsız edici olduğunu anlamaları gerek! Çünkü bu buluşlar, Avrupa'nın tarih öncesi dönemine ait bilgileri altüst ediyor.

Bu bilgilere dayanarak tasarlanan modelin de önemi azalıyor. Sonuçta, Avrupa'nın kuzeydoğu uçlarında yaşayan barbarların Mısır ya da Mezopotomyalılar kadar matematik bilgisi ve uygulamasına sahip olduklarını kabul etmek gerekiyor."

Profesör Thom'un titiz araştırmaları ilk insanların bu anıtların önceden tasarlayarak ve ince bir kesinlikle diktiklerini kuşkuya yer bırakmayacak derecede ortaya koydu. Ama bu ilham kaynağı nereden geliyordu?..

Ley hatlarının yaydığı gizemli enerji. Sayfa 560'da.

Güneş sisteminde yeni bir gezegen

Vulkan nasıl bulundu?

Merkür gezegeninin yörüngesinin düzgün olmaması gerçeğinin ardında yatan ne? 19. yüzyılın gökbilimcilerine göre bunun nedeni kayıp bir gezegendi. Bu gezegen Güneş ile Merkür arasındaydı. Ama sonra ortadan kayboldu...

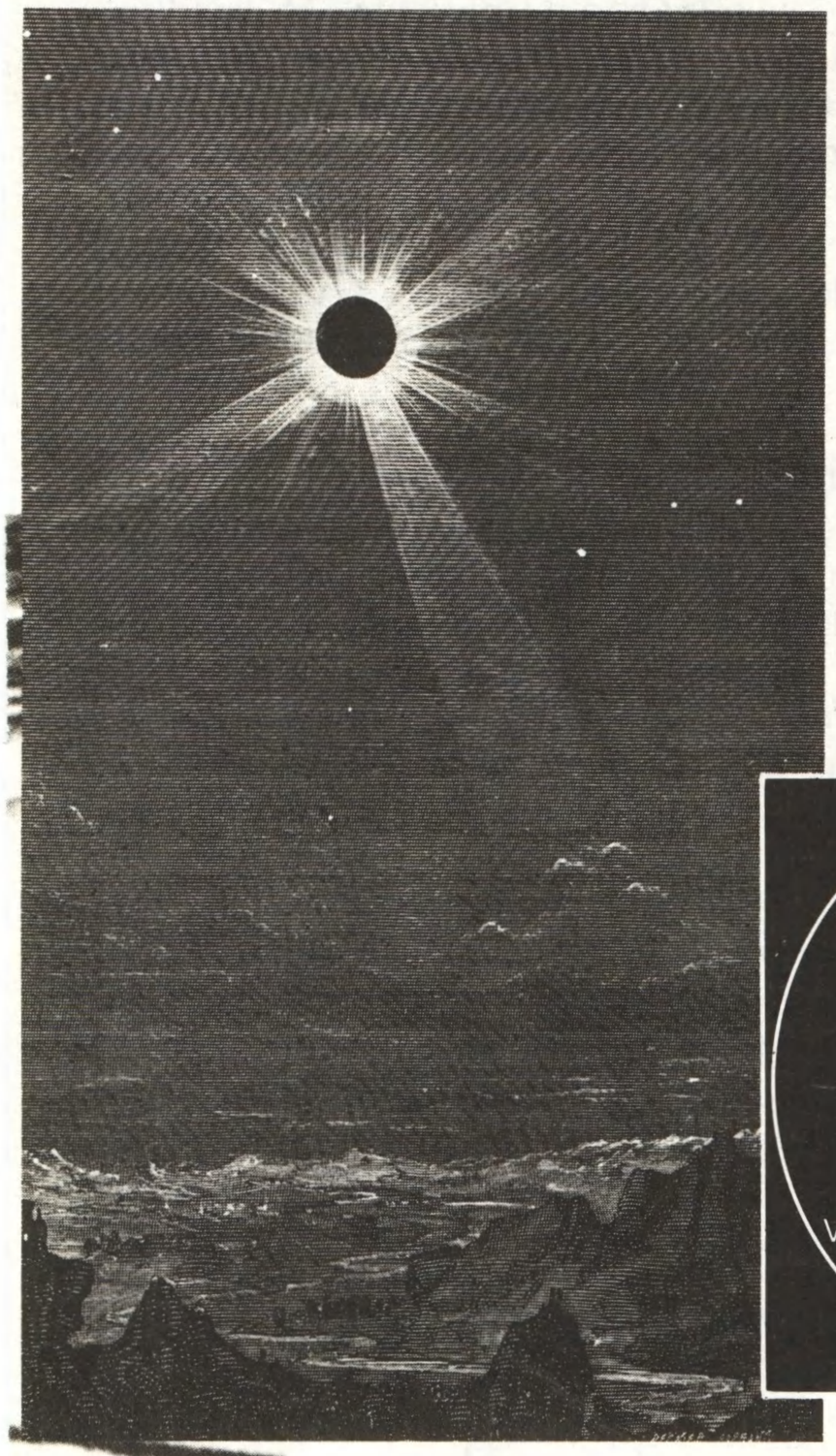

28 Temmuz 1878'de tam Güneş tutulmasının Amerika'daki Rocky Dağları'ndan görünüşü. Güneş'e yakın parlak cisimlerden birinin Vulkan gezegeni olduğu saptandı (solda).

Vulkan'ın, 19. yüzyıl gökbilimcileri tarafından hesaplanan yeri (altta).

Ünlü ressam Velazquez'in, "Vulkan'ın Demirci Dükkânı" adlı tablosu, (altta solda).

26 MART 1859 GÜNÜ amatör bir Fransız gökbilimci, teleskopu ile gökyüzünü izlerken ilginç bir olaya tanık oldu. Siyah bir nokta Güneş'in önünden geçiyordu. Bu nokta yavaşça geçip sonunda bir kenarda kayboldu. Gökbilimci **Dr. Lescarbault**, daha önce bilinmeyen bir gezegeni keşfettiğini düşündü. Bu teorisi zamanın ileri gelen kişileri tarafından da desteklendi.

Güneşin önündeki siyah leke

Dr. Lescarbault'un gördüğü siyah leke, çok çabuk hareket ediyordu. Bu nedenle de Güneş'in dönüşü sırasında izlenebilecek bir Güneş lekesi olamazdı. Bu mutlaka Güneş ile Dünya arasında hareket eden bir gezegen olmalıydı. Bu gezegen Merkür veya Venüs değildi. Bu siyah nokta ise Güneş'in çevresinde Merkür'den daha hızlı dönüyordu. Aynı zamanda yörüngesi daha kısaydı. Dr. Lescarbault'un Güneş'e Merkür'den daha yakın olduğunu keşfettiği bu yeni dünya çok sıcak olmalıydı. Güneşin ısısı içinde herhalde pişiyordu. Bu gezegene Romalıların Ateş Tanrısı'ndan esinlenilerek Vulkan adı verildi.

Daha önce de tahmin ediliyordu

Bu, hiç beklenmedik bir keşif değildi. Tanınmış Fransız gökbilimcilerinden olan **Urbain Leverrier** (1811-1877) 20 yıl önce böyle bir gezegenin varlığından kuşku duymuştu. Leverrier, birtakım teorik hesaplamalara dayanarak böyle düşünüyordu. Leverrier, her gezegenin çekim gücünün, Güneş'in çevresinde dönen diğer gezegenlerin yörüngeleri üzerindeki çekim etkilerini inceledi.

Merkür'ün değişen yörüngesi

İncelemelerine en içteki gezegenden başladı. Merkür'de şaşırtıcı bir hata buldu. Tüm diğer gezegenlerin yörüngeleri gibi Merkür'ün

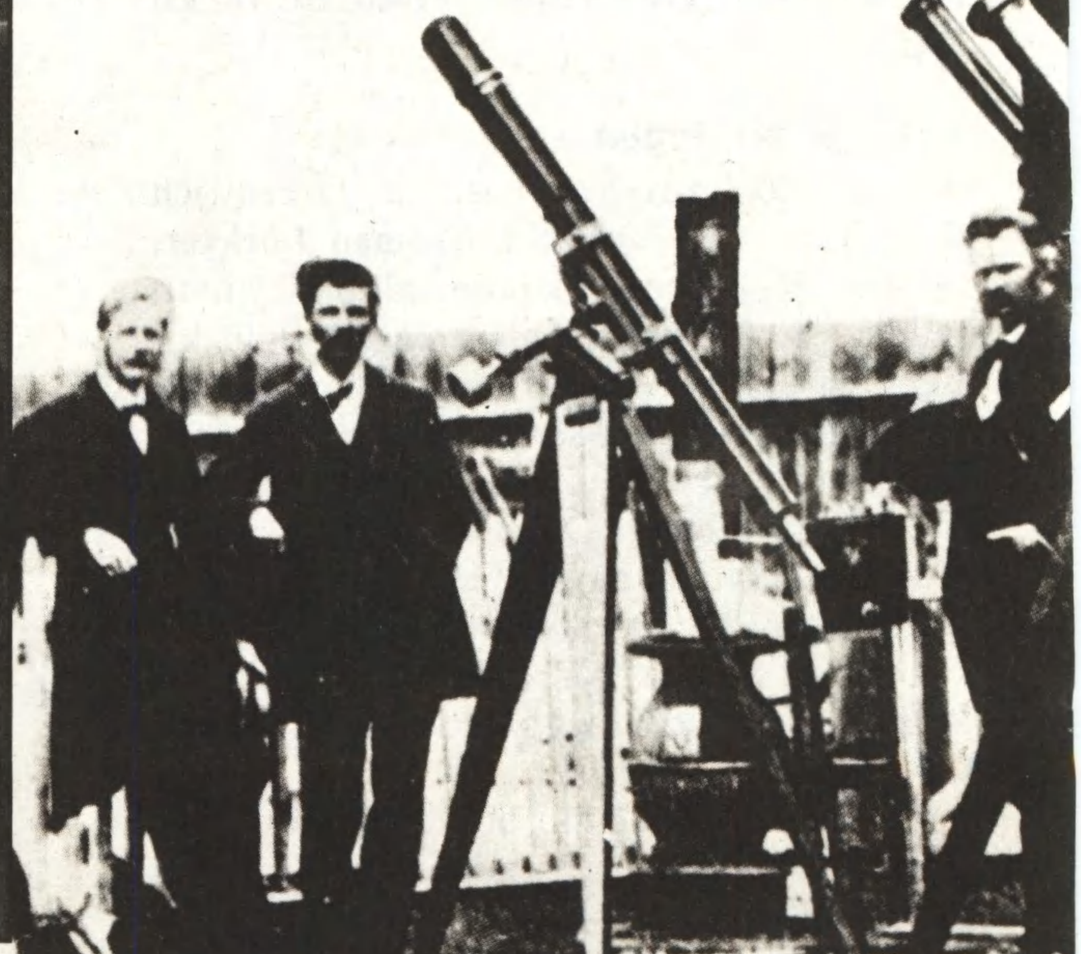

yörüngesi de elips biçimindeydi. Oysa diğer gezegenler Merkür'ü etkiledikçe, bu elips yörüngenin uzun ekseni, Güneş'in çevresinde yer değiştiriyordu. Bu, yörüngenin kendisinin hareket etmesi demekti.

Leverrier, Merkür'ün yörüngesinin uzun ekseninin hareketinin ne kadar olması gerektiğini hesapladı. Bu, gerçek harekete oranla biraz daha yavaş olmalıydı. Bu koşullarda Leverrier, Venüs'ün kitlesine ilişkin bilgilerin doğru olmadığı sonucuna vardı. Eğer öyleyse, Merkür'ün yer çekiminin doğru olarak hesaplanması mümkün değildi. Leverrier'in diğer bir teorisi de bu çekimi artıran bilinmeyen bir başka gezegen bulunmasıydı.

Neptün'ün keşfine benziyor

Leverrier, Merkür'ü bir kenara bırakıp Uranüs'ün yörüngesinde aynı tür gariplikleri araştırmaya başladı. Uranüs, o zamanlar Güneş'ten en uzak gezegen olarak biliniyordu. Leverrier'nin yaptığı hesaplar Neptün'ün keşfedilmesini sağladı. Gerçekten de Uranüs'ün yörüngesindeki garipliklere Neptün neden oluyordu.

Gece olduğu için görülemiyor

Leverrier, Vulkan'ın 1860 Mart veya Nisan ayında bir kez daha aynı şekilde Güneş'in önünden geçeceğini hesapladı. Gökbilimciler bu iki ay süresince gözlemlerini sıklaştırdılar. Oysa hiçbir şey görülmedi. Bunun üzerine Leverrier, Vulkan'ın beklenilen geçişini yapmış olabileceği sonucuna vardı. Güneş görülemediği için Vulkan da görülmemişti.

Vulkan ne zaman görülebilir?

Vulkan'ı gözlemleme ve bu hataları düzeltmenin en iyi yolu kuşkusuz Güneş'in önünden geçeceği belirsiz zamanı beklemek değildi. Tam bir Güneş tutulması sırasında Güneş'in yüzü Ay tarafından kapatılır. Bu sırada Güneş'in parlaklığı o denli azalır ki, gökyüzü kararır. Güneş'e yakın yıldızlar rahatlıkla görülür. Aynı zamanda Merkür ve Venüs gezegenleri de görülebilir. Eğer Vulkan teorileri doğruysa, o zaman bir Güneş tutulması sırasında Vulkan'ın parlak bir nokta şeklinde görülmesi gerekir. Ayrıca Vulkan, Güneş'e Merkür ve Venüs'ten daha yakın olmalıdır.

Vulkan'ın varlığını tahmin eden gökbilimci Urbain Leverrier (üstte).

Merkür'ün Güneş çevresindeki yörüngesi. Merkür, mavi okla gösterilen yönde yörüngesini değiştiriyor (altta).

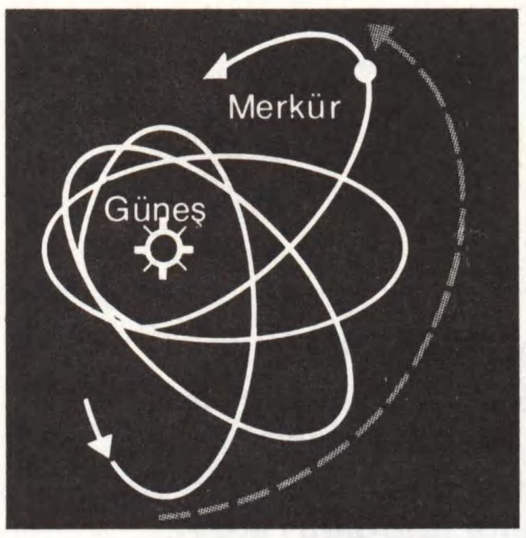

Amerika'dan izleniyor

29 Temmuz 1878'deki Güneş tutulması Amerika'dan izlenebildi. İşte bu sırada deneyimli iki gökbilimci, gerçekten de Güneş'in yakınlarında beklenmedik bir yıldız gördü. Ann Arbor Gözlemevi'nin müdürü olan Profesör **James C. Watson**, Güneş'in 2,5 derece güneybatısında bir yıldız saptadı.

Sayısız kuyrukluyıldız keşfetmiş olan amatör gökbilimci **Lewis Smith** ise Güneş'in 3 derece güneybatısında iki yıldız olduğunu saptadı. (1 derece, Güneş'in Dünya'dan görülen çapının 2 katı olarak tanımlanır.) Bu yıldızlardan birini Theta Cancri, diğerini ise Vulkan olarak tanımladı.

Ailenin yeni üyesi

Prof. Watson, Vulkan'ı bir teleskopla izlemişti. Gözlemleri sırasında sadece ışıktan oluşan bir nokta olmadığını fark etti. Yıldızlar sadece bir nokta gibi görünür. Oysa Vulkan kesinlikle bir disk biçimindeydi. Yani küçük bir gezegen görünümündeydi. Bu sonuçlarla durum çözümlenmişti.

Vulkan'ın yanan dünyası Güneş sistemi gezegenlerinin arasına katılmaya hazırdı. Artık gezegenler **"Merkür, Venüs, Dünya..."** diye değil, **"Vulkan, Merkür, Venüs, Dünya..."** diye sayılacaktı.

Einstein'ın genel rölativite teorisi ile Vulkan teorisi arasında bir ilişki var mı? Sayfa 557'de.

29 Temmuz 1878'deki Güneş tutulmasını gözlemleyenler. Profesör James C. Watson (soldan dördüncü), Güneş'in yakınında gördüğü ışık kaynağının Vulkan gezegeni olduğunu açıkladı (en altta).

İnsanın içinden geçenler artık görülecek

Düşüncenin fotoğrafı çekildi

Düşünce fotoğrafçılığı, parapsikolojinin en ilginç alanlarından biri. Ted Serious adında bir Amerikalı, düşüncelerini bu yolla fotoğraf filmine aktarmayı başarabiliyor.

TED SERIOUS, bir otel odasında sandalyede oturuyordu. Elinde bir polaroid fotoğraf makinesi vardı. Objektifi kendine doğru çevirmişti. Bir süre gözleri kapalı olarak durdu. Derken, makinenin flaşı patladı. Odada bulunan araştırmacı Dr. **Jule Eisenbud,** hiç zaman kaybetmeden makineyi Serious'tan aldı. Birkaç saniye sonra, makinenin arkasından fotoğraf kâğıdı çıktı. Sonuç inanılmazdı. Fotoğrafta, Ted Serious'ın yüzü yerine bir bina görülüyordu.

Ted Serious'ın oluşturduğu renkli düşünce fotoğraflarından biri. Serious bu deneyde, Denver'daki Hilton Oteli'nin bir görüntüsünü oluşturmak istiyordu. Fakat ortaya Chicago Hilton'un görüntüsü çıktı (sağda).

Olağanüstü bir teknik

Ted Serious, Chicago'daki bir otelde kat hizmetçisi olarak çalışıyor. Sigara tiryakisidir. Sık sık içki kullanır. Fakat, dünyada eşine az rastlanır çok özel bir yeteneği var. Serious bu yeteneğinden ötürü, bir unvan kullanıyor: **Düşünce fotoğrafçısı.**

Dr. Jule Eisenbud, Colorado Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde psikiyatri doçentliği yapıyor. Öte yandan parapsikoloji araştırmalarıyla da tanınıyor. Dr. Eisenbud, Serious'taki bu normalötesi yeteneği fark edince onunla çok ilgilendi. Çünkü sonuçta, fotoğraf kâğıdı. gibi somut bir kanıt elde ediliyordu. Bu bakımdan uzun yıllar Ted Serious'ı yoğun bir şekilde inceledi. Hatta bu konuya ilişkin bir kitap bile yayınladı: **"Ted Serious'ın Dünyası"**

Serious'ın Dr. Jule Eisenbud ile yaptığı deneylerde oluşturduğu, kimliği saptanabilen tek bina fotoğrafı (altta). Deneyde bulunanlardan biri tarafından, bu yapının Chicago Water Kulesi olduğu hemen anlaşıldı (altta sağda).

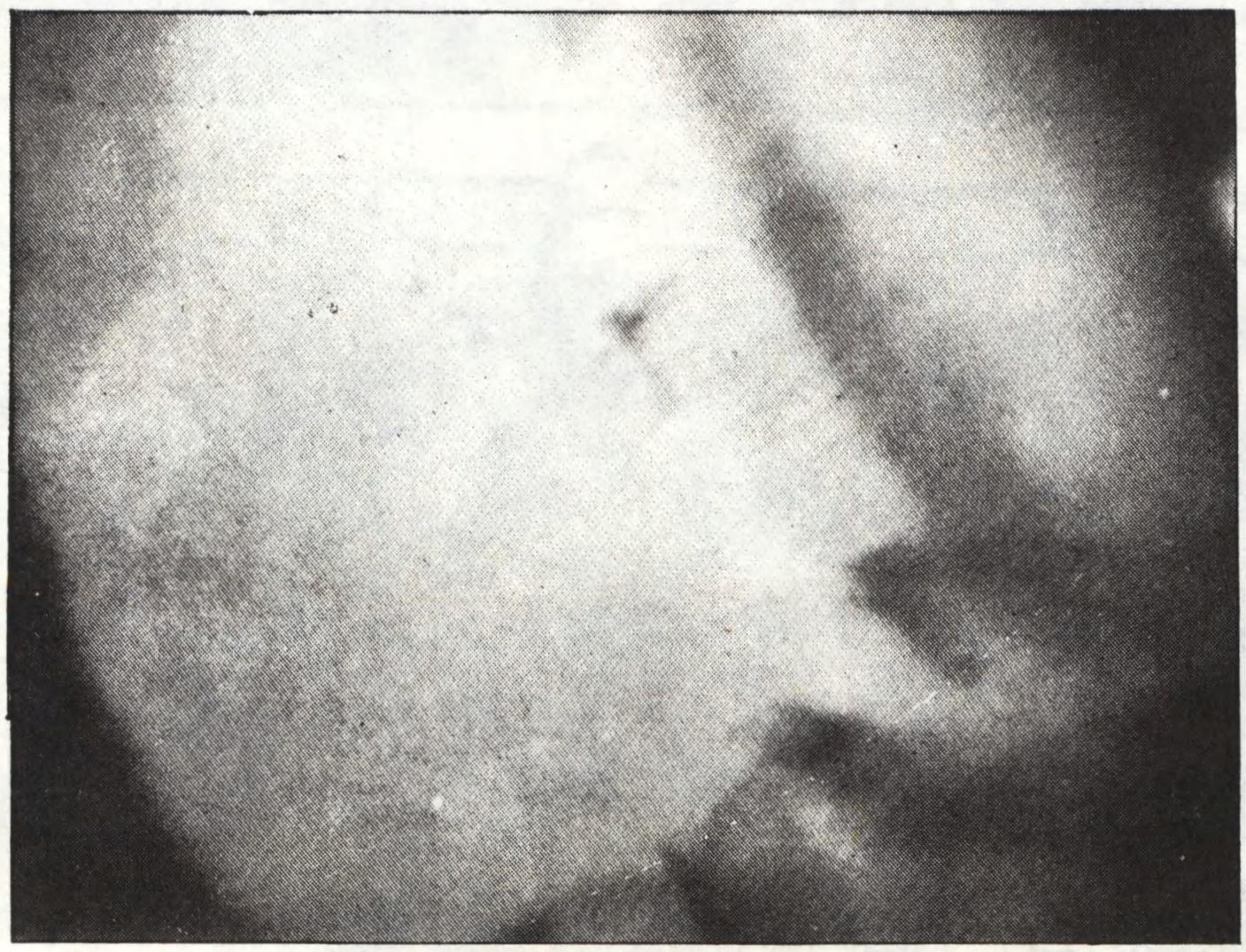

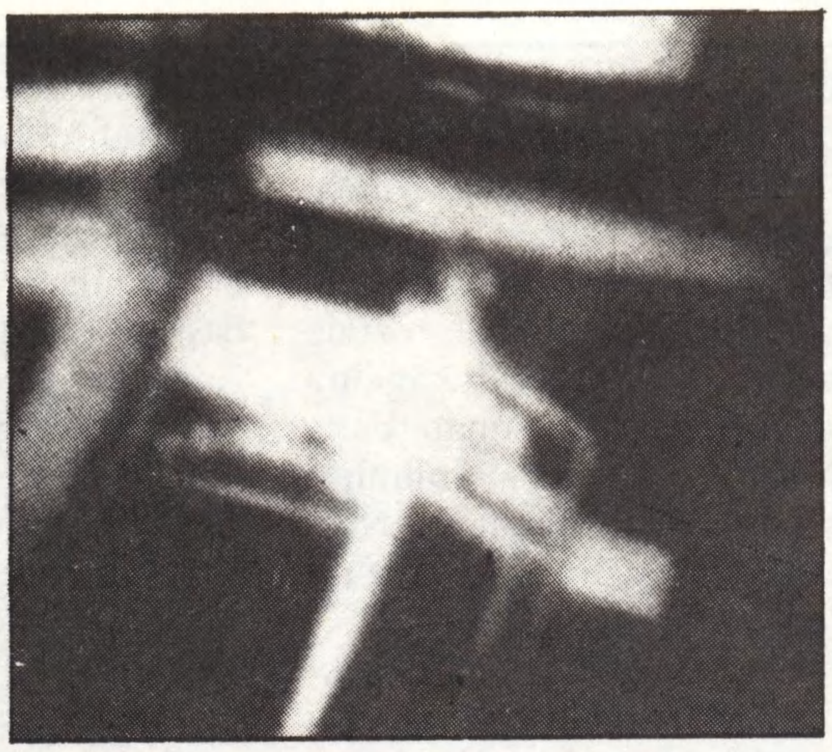

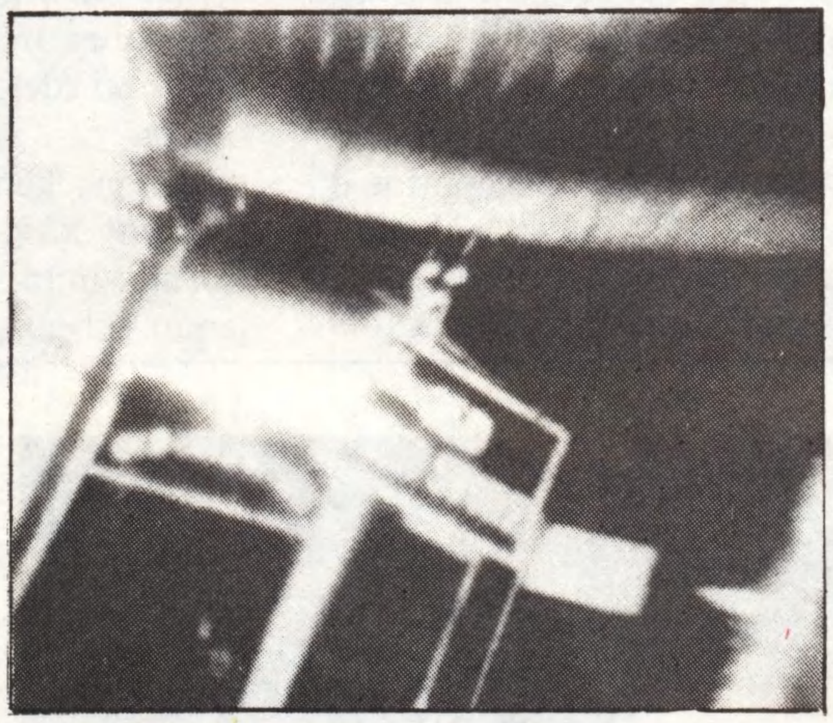

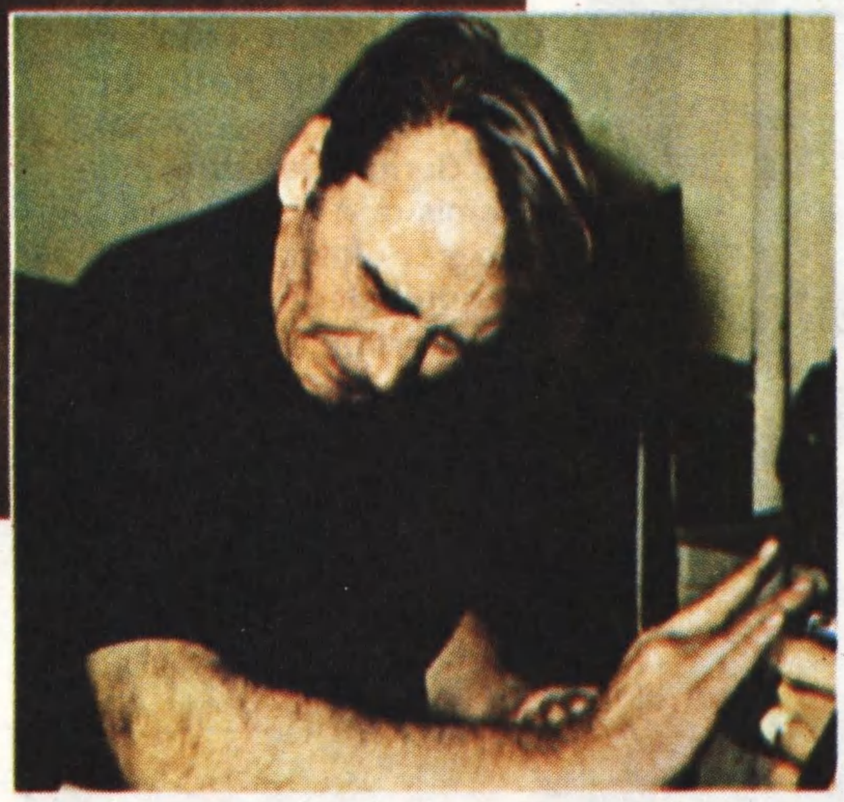

Ted Serious'ın (solda) 1965'te yapılan deneylerde oluşturduğu bir dükkânın tabelası ile ilgili fotoğraflardan ikisi. O yıllarda bu dükkânın adı "Old Wells Fargo Express Office" idi. Fakat fotoğraflardan birinde "The Old Gold Store" sözcükleri görülüyordu. Yapılan araştırmada bu sözcüklerin, aynı dükkânın yıllar önceki adı olduğu saptandı. Bir başka fotoğrafta da (en üstte) "Old" yerine "Wld" sözcüğü görülüyordu. Serious'ın bu tür bir yanlışlığı neden yaptığı pek anlaşılamadı (üstte).

Önceleri önemsenmiyor

1964 Nisan'ında Ted Serious, Chicago'da Dr. Jule Eisenbud ile tanıştığında oldukça içkiliydi. Dr. Eisenbud, düşüncelerinin fotoğrafını çektiğini iddia eden bu adamı o zamanlar pek önemsememişti. Serious'ın iddialarını sarhoş zırvası olarak nitelendiriyordu.

Aslında Dr. Eisenbud düşünce fotoğrafçılığı ile ilgili, daha önce de birtakım bilgiler edinmişti. Fakat elde edilen görüntülerin film hatası olabileceği görüşü çok yaygındı. Dolayısıyla Dr. Eisenbud da dahil çoğu kişi, bu konuda ciddi bir araştırma yapmaya bile gerek görmüyordu.

Sahtekârlıkla suçlanıyor

Ted Serious gerçekten düşüncelerini fotoğraf kâğıdı üzerine yansıtabilir mi? Çoğu araştırmacı bu fotoğrafları kuşkuyla karşılıyor. Hatta daha da ileri gidip, Serious'ı açıkça sahtekârlıkla suçlayanlar bile var. Fakat bu kişiler kendilerinden o kadar eminler ki, herhangi bir inceleme yapmaya gerek duymuyorlar...

Aslında Ted Serious'ı bu şekilde eleştiren kişilerin iddialarını dayandırdıkları belirli bir nokta var. O da şu: Ted Serious, ilk ürettiği düşünce fotoğraflarında, bu işi gerçekleştirmek için sadece makinenin objektifine bakarak konsantre olmakla yetiniyordu.

Esrarengiz bir cisim kullanıyor

Fakat sonraları bir cisim kullanmaya başladı. Serious'a göre bu cismin niteliği öyle pek önemli değil. Bunun, daha çok kendine şans getirdiğine inanıyor. Nitekim, kimi zaman küçük plastikten bir silindir, bazen de bir kâğıt parçası kullanıyor.

Serious bu tür cisimleri, düşündüğü şeyden başka bir şeyin görüntüye girmesini engellemek amacıyla kullandığını da belirtiyor. Sözgelimi konsantrasyon sırasında parmaklarını hafifçe, makineye değdiriyor. Böylelikle, kullandığı cisim objektifi örtüyor. Dolayısıyla parmakları da fotoğrafta çıkmamış oluyor.

Cismin içinde ne var?

Fakat çoğu kişi, burada bir art amaç arıyor. Onlara göre Serious'ın kullandığı bu cismin işlevi başka. İddiaya göre Serious silindirin içerisine bir mikrofilm ya da slayt yerleştiriyor. Böylece o görüntüler ortaya çıkıyor.

Bu tür iddia sahiplerinden iki kişi, **Charles Reynolds** ve **David Eisendrath,** bu amaçla bir aygıt geliştirdiler. Aygıtın içine yerleştirilen bir slayt aracılığıyla tıpkı Ted Serious gibi bir düşünce fotoğrafı elde ettiklerini ileri sürdüler.

İddialar çürütülüyor

Fakat Dr. Eisenbud ve onun gibi düşünen diğer araştırmacılar hiç de aynı görüşte değiller. Çünkü bu kişiler zaten Serious'ı bir düşünce fotoğrafı oluştururken yeterince denetliyorlar. Dolayısıyla herhangi bir sahtekârlık ihtimalinin kesinlikle olamayacağını belirtiyorlar. Bu durumda Serious'ın, kullandığı cismin içerisinde mikrofilm, slayt ya da benzeri bir nesne yerleştirmesi pek mümkün görünmüyor.

Serious cismi saklamıyor

Tüm bunlara ek olarak, Ted Serious kullandığı bu cismi araştırmacılardan saklamıyor. Deneycilere cismi ellerine alıp inceleme olanağı veriyor. Yapılan incelemelerde cismin içerisinde, iddia edildiği gibi bir mekanizmaya da hiç rastlanmadı.

Genellikle deneyler sırasında kısa kollu gömlek giyiyor. Bu durumda, kollarının içine herhangi bir diğer cisim saklaması da söz

Düşünce enerjidir

Düşünce fotoğrafçılığı olanaksız gibi göründüğü için sürekli tartışılan bir konu oldu. Bu konuda ilk ciddi çalışma ve araştırmaları Japon bilim adamı Profesör **Tomokichi Fukurai** yaptı. Prof. Fukurai, 1910'da insan düşüncesinin, gümüş tozuna emdirilmiş duyarlı bir fotoğraf kâğıdını etkileyebileceğini keşfettiği zaman buna "düşünce grafiği" adını verdi. Sonraları "Nengraph" sözcüğü kullanıldı. Nen, Budistçede bir şeyler oluşturabilecek güce sahip ruh ya da cevher demektir.

Düşünce fotoğrafçılığı, insan zihninden yayılan düşünce dalgalarının, duyarlı bir fotoğraf kâğıdına aktarılmasıdır. İnsan zihninin, tıpkı telepatide olduğu gibi, belirli bir konsantrasyon ile çeşitli yoğunluklardaki düşünce ya da görüntü yayınında bulunduğu biliniyor. Telepatide iki bilinç arasında olan bu iletişim, düşünce fotoğrafçılığında bilinç ile fotoğraf kâğıdı arasında söz konusu olmaktadır. Özellikle zihinde canlandırılan, tasarlanan şekiller, fotoğraf kâğıtları üzerinde sanki maddeselmiş gibi somut iz bırakırlar.

Bazı ruhçular, (Örneğin Türkiye Metapsişik Tetkikler ve İlmi Araştırmalar Derneği Başkanı **Ergün Arıkdal**), düşünce fotoğrafçılığının işlevini şöyle açıklıyorlar: Bir insanın sinir merkezlerinden parmak uçlarına kadar uzanan sinirlerdeki akışkan enerjiler ruhun imajlarını taşırlar. Maddeler üzerinde tezahürlerini gösterirler. Aynı şekilde evreni dolduran maddeler de imajları taşıyarak, imajinasyon ürünlerini objektif değerler halinde sonuçlandırırlar.

Bir deneğin kendiliğinden ya da telkinle oluşturduğu imaj önce kozmik maddeye etki eder, kendini orada gerçekleştirir. Sonra bu kozmik madde, bir maddi ortamda kendini gerçekleştirir. İmajın fotoğraf kâğıdı üzerinde yaptığı etki ise, kozmik maddeyi, yani astral maddeyi kullanan ruhsal güçten doğmaktadır.

konusu değil. Üstelik yapılan birçok deneyde de, bu cismi ve fotoğraf makinesini, Ted Serious değil de araştırmacı kendi ellerinde tuttu.

"Sahtekârlığa rastlamadık"

Amerika'nın en önde gelen psişik araştırmacılarından Dr. **J. G. Pratt** ve Dr. **Ian Stevenson,** Ted Serious ile birçok deney yaptılar. İzlenimlerini şöyle belirtiyorlar: *"Bizler, Ted ile birlikte yaklaşık 800 deney yaptık. Bu deneylerin hiçbirinde, dikkatle izlediğimiz halde herhangi bir sahtekârlığa rastlamadık. Deneyden önce ya da sonra, kullandığı cismi hiçbir şekilde kurcalamadığını bizzat gözlerimizle gördük."*

Anlamlı yanlışlar

1965 Mayıs'ında yapılan bir başka deneyde çok ilginç bir olay gözlemlendi. Serious o çalışmada 11 tane fotoğraf oluşturdu. Fotoğrafların tümünde bir dükkân tabelası göze çarpıyordu. Özellikle iki tanesinde, tabeladaki büyük harfli bir yazı açıkça okunuyordu: "The Old Gold Store".

Yapılan araştırmalarla söz konusu dükkânın Colorado şehir merkezinde turistik eşyalar satan bir yer olduğu saptandı. Fakat işin ilginç yanı dükkânın adı "Old Wells Fargo Express Office" idi.

Serious'ın düşünce fotoğrafındaki, The Old Gold Store ise aynı dükkânın yıllar önceki adıydı. Dr. Eisenbud bu bilgiyi dükkânın şimdiki sahiplerinden edinmişti. Israrla aramasına rağmen, dükkânın ilk günlerini gösteren, dolayısıyla eski tabelanın yer aldığı bir fotoğraf bulamadı. Bu tür bir yanlışlığın nedenini ise anlamak mümkün olmadı.

Nedeni anlaşılamıyor

Fotoğrafların birinde bir diğer garip yanlışlık daha vardı. Bu bir harf yanlışlığı idi, "O"

Chicago Ulusal Tarih Müzesi'nde bir görünüm: Neanderthal ailesi (altta). Ted Serious'tan dünyanın geçmiş dönemlerine ait bir fotoğraf oluşturması istendiğinde, bu çömelmiş Neanderthal adamın görüntüsünü oluşturdu (solda).

harfi yerine "W" harfi görülüyordu. Yazı şöyleydi: "The Wld Gold Store". Dr. Eisenbud bu "Wld" sözcüğünün, dükkânın yeni adının içinde yer alan "Wells Fargo" ile karıştırıldığını düşünüyor. Fakat Serious'ın neden böyle bir hata yaptığı konusunda bir fikri yok!

Ted Serious, buna benzer bir yanlışlığı başka bir zamanda yine yaptı. Bu kez oluşturduğu düşünce fotoğrafı ise resmi kuruluş ile ilgiliydi. Kuruluşun adı, "Royal Canadian Mounted Police" idi. Serious'ın fotoğrafında bu sözcüklerin bir bölümü görülüyordu. Fakat Canadian sözcüğü "Cainadain" şeklinde çıkmıştı.

Ted Serious'ın oluşturduğu bir başka düşünce fotoğrafı (üstte solda). Bu fotoğrafın resmi bir kuruluşa ait olduğu saptandı. Fakat Serious'ın fotoğrafında önemli bir yanlışlık vardı. "Canadian" sözcüğünün, düşünce fotoğrafında "Cainadain" olduğu görülüyor (üstte).

Mikrofilm kullanmak olanaksız

Eğer gerçekten iddia edildiği gibi, bu işte herhangi bir hile varsa, bu kadarı da olmaz. Çünkü kasıtlı olarak bir mikrofilm ya da slayt üzerinde oynayarak bu tür harf yanlışlıkları yapmak, Ted Serious gibi sıradan birinin kesinlikle başaramayacağı bir iştir.

Binlerce yıllık görüntüler

Özellikle, "Ted Wld Gold Store" olayı gerek Dr. Eisenbud'ın, gerekse diğer araştırmacıların çok ilgisini çekti. Demek ki, Serious geçmişle ilgili düşünce fotoğrafları oluşturabiliyordu. Bu düşünceden hareketle Ted Serious'ın dünyanın ilk zamanlarına ait bazı görüntüler oluşturabileceği düşünüldü. Bu amaçla, Dr. Eisenbud, Denver'daki Ulusal Tarih Müzesi'nde bir deney yapmaya karar verdi.

Deney, 27 Mayıs 1967'de Müze'nin neolitik ve paleolitik tarih bölümünde yapıldı. Bu bölümde, insanların o dönemlerdeki yaşamlarını simgeleyen yapay sahneler vardı. Herkes, Serious'ın binlerce yıl öncesine ilişkin özgün görüntüler oluşturacağını tahmin ediyordu.

Nitekim, beklenilen gerçekleşti de. Düşünce fotoğraflarından birinde, ateş yakmaya çalışan bir mağara adamı görülüyordu. Bu şekilde birçok fotoğraf elde edildi. İçlerinde en ilginç olanı yere çömelmiş durumda bir insan idi. Fakat izleyicilerin arasında bulunan Colorado Koleji antropoloji profesörlerinden **Marie Wormington** bu sahneyi hemen tanıdığını belirtti. Bu görüntünün aynısı Chicago'daki Ulusal Tarih Müzesi'nde vardı.

Uzman fotoğrafçılar inceliyor

Tüm bunlardan sonra Serious'ın sahte fotoğraflar oluşturduğu düşünülebilir mi? Düşünce fotoğrafçılığı, parapsikoloji biliminde oldukça yeni bir alan. Bu konuda elde edilen bulgular, yani fotoğraflar yoğun bir şekilde inceleniyor. Özellikle Serious'ın fotoğrafları, laboratuvarlarda gelişmiş çağdaş tekniklerle çeşitli açılardan değerlendiriliyor.

Hile yok

Fotoğrafları inceleyen profesyonel fotoğrafçılar ve diğer uzmanlar, bu normalötesi görüntülerin herhangi bir hile ile oluşturulmasının kesinlikle mümkün olamayacağını belirtiyorlar.

Gizem çözülecek mi?

Düşünce fotoğrafçılığının işlevi, bu konuda birtakım teoriler öne sürülmekle birlikte, tam olarak açıklanabilmiş değil. Gizem çözüldüğünde, kuşkusuz insanın bilinmeyen dünyasının en önemli yanlarından biri de açıklığa kavuşturulmuş olacak!

Daha fazla bilgi için:

Parapsikoloji, *Bilim Araştırma Merkezi*, Yay., 1985.
Teoman Alper: *Bilinçte Devrim*, Hürriyet Yay., 1978.
Jule Eisenbund: *The World of Ted Serious*, Jonathan Cape, 1968.
Edgar Mitchell: *Psychic Exploration*, Pragon, 1979.

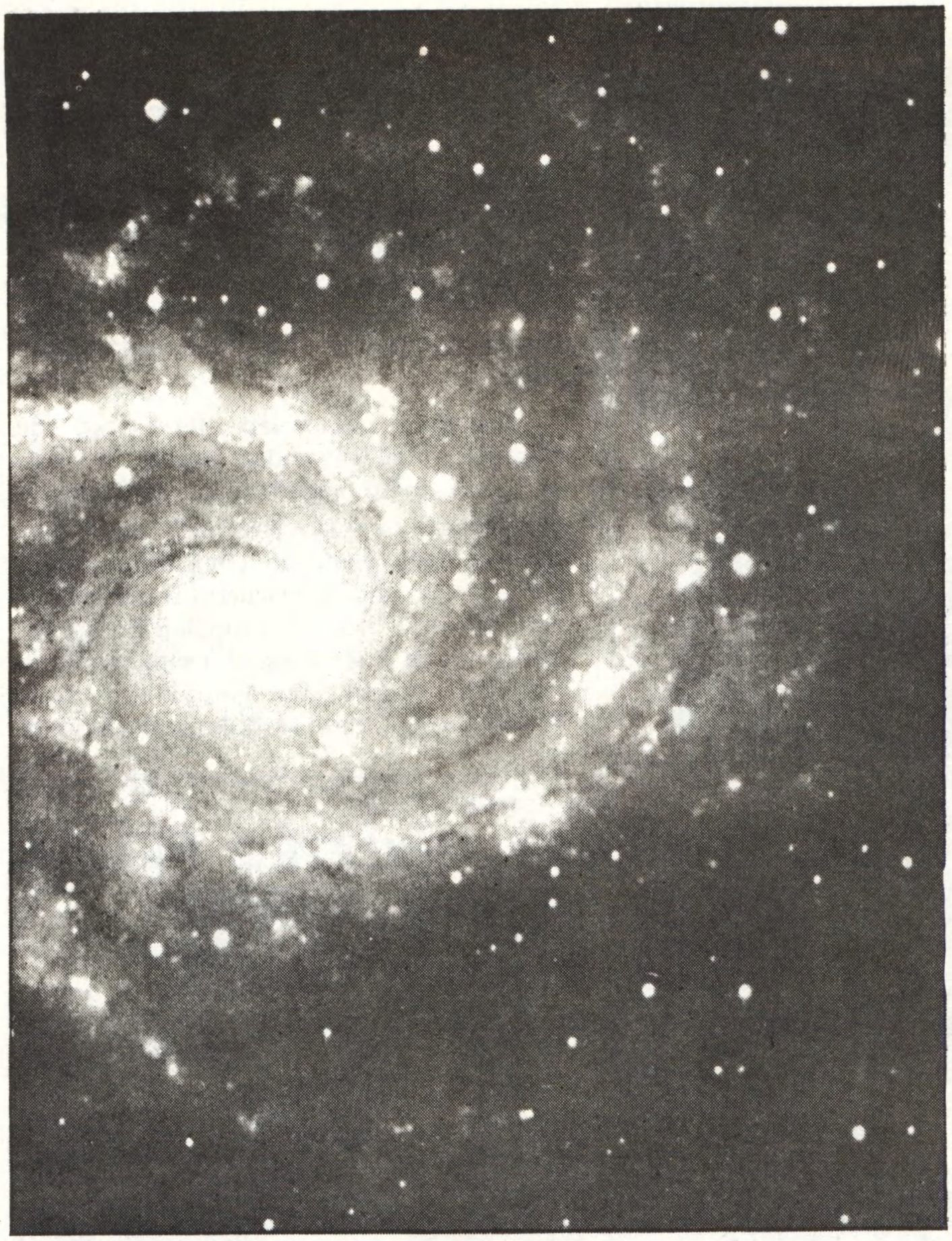

Kuranı Kerim'in derinliklerine yolculuk

Son yıllarda Kuranı Kerim'e bilim yönünden bakılıyor. İslamiyetin kutsal kitabında, gökbilim, botanik, zooloji, biyoloji ve Dünya'nın doğal yapısıyla ilgili ayetler ortaya çıkarılıyor. Arkadaşımız Ata Nirun, bu konuda yapılan araştırmaları inceledi.

Kuranı Kerim birçok konuda olduğu gibi, evrenin gizemine de ışık tutuyor. Galaksilerin dengeleri ve aralarındaki ölçülü uzaklıklar, Allah'ın emrindeki kozmik güçler tarafından sağlanıyor (üstte).

KURANI KERİM, yüzyıllardan beri, pek çok konunun ilham kaynağı oldu. Dünyadaki binlerce kitaplıkta, Kuranı Kerim'le ilgili sayısız eser bulunuyor. Tefsir, hadis, fıkıh, Kuran Kerim'e doğrudan bağlı bilim dallarıdır. Ayrıca, Kuranı Kerim felsefe, mantık, gramer, şiir ve roman konularında sayısız esere yön vermiş ve etkilemiştir. Binlerce bilim adamı, on dört yüzyıldan bu yana, sanki bir denize dalar gibi Kuran'ın derinliklerini arıyorlar. Fakat şurası biliniyor ki, henüz bu denizin dibine ulaşılamadı. Hatta bu benzetme Kuranı Kerim'in içinde de yer alır:

"Rabbimin kelimelerini yazmak için denizler mürekkep olsa, Rabbimin kelimeleri tükenmeden, denizler tükenir. Denizlere destek olsun diye bir mislini daha getirsek, yine yetmez."

Eski sözcüklerle yeni bir sistem

Kuranı Kerim'de kullanılan Arapça sözcüklerin hemen hepsi İslam öncesi dönemde de kullanılıyordu. Bu sözcükler, vahiyden sonra kullanılmaya başlanınca, ortaya yepyeni bir durum çıktı.

Aslında, sözcükler 7. yüzyıldan beri kullanılıyordu. Ama anlamları değişikti. İslamiyetle, özellikle Kuran'la birlikte, aynı sözcükler kullanıldığı halde, yepyeni bir sistem ortaya çıktı. Bu sistemin içinde sanki olmayan yoktu!

Uzayda olanlar

"Gökleri, gördüğünüz gibi, direksiz yükselten, sonra arşa hükmeden... Allah'tır." (Ra'd Suresi - Ayet: 2)

"Buyruğu olmaksızın yere düşmemesi için göğü O'nun tuttuğunu görmez misiniz?" (Hacc Suresi - Ayet: 65).

Bu iki ayet, evrendeki düzeni işaret ediyor. Bilindiği gibi, gökcisimlerinin, yani gezegenlerin, yıldızların ve galaksilerin birbirlerine olan uzaklıkları ve büyüklükleri orantılıdır. Uzaklık çekim güçlerini etkiler. Gökcisimleri, birbirlerine yakın oldukları ölçüde çekim dengesi sağlarlar. Bu dengede olabilecek en küçük bir değişiklik, çarpışmalara ve evrensel facialara neden olabilir. Yani, gök kütleleri aralarında maddi destekler olmadan O'nun (Allah'ın) emrindeki kozmik güçler tarafından dengede tutulurlar.

Evrenin genişlemesi

"Göğü gücümüzle biz kurduk: Biz onu genişletici kudrete sahibiyiz." (Zâriyat Suresi - Ayet: 47).

Bu ayet, evrenin genişlediği teorisi ile ilgilidir. Temel varoluş kuralı, uzaklıktır. Astrofizikte evrenin yaratılışındaki temel kavram budur. Dağılan parçacıklar kuramı, bir diğer görüştür. Sabit bir sonsuz enerji noktasından, dairesel kuşaklar halinde dağılmalar ve genişlemeler oluşmaktadır. Sonuçta, evren sürekli olarak genişlemektedir.

Modern astrofizik, bu genleşmenin başlangıç anının on milyar ışık yılı önce olduğunu kabul ediyor. Bu ölçü, madde evreninin yarıçapıdır. Son araştırmalarda, radyo-teleskoplar bu genleşme hızının, ışık hızına yakın bir hızla sürdüğü düşüncesini kuvvetlendiriyor. Böylelikle sürekli bir yaratılış oluşuyor. İslam

düşünürü **Muhiddin Arabi, "Füsus'ül Hikem"** adlı eserinde Allah'ın devamlı var ediş sıfatının (Hallak sıfatı) aralıksız sürdüğünü anlatır.

İnsanın uzaya çıkması

"Ey cin ve insan toplulukları: Göklerin ve yerin çevresini aşmaya gücünüz yetiyorsa geçin; ama Allah'ın verdiği bir güç olmaksızın geçemezsiniz." (Rahmân Suresi - Ayet: 33).

Fransız yazar-araştırmacı, Prof. Dr. **Maurice Bucaille**'ye göre, bu ayet mistik bir anlam taşımıyor. Allah görünmez varlıklar olan cinlere ve insanlara hitap ediyor. Geçip, başka âlemlere gidilebileceği, ama bunu yapacak insanların ve cinlerin, Allah'ın verdiği bir güce muhtaç oldukları anlatılıyor.

Bu güç nedir? Günümüz uzay teknolojisinde kullanılan yakıtların sağladığı güç mü? Gelecekte bulunacak yeni bir enerji kaynağından sağlanacak güç mü? Yoksa, insanın kendinde, özünde var olan bir güç mü? Herhalde çağın gelişme hızına göre, bu sorunun cevabı bulunacak.

"Onlara gökten bir kapı açsak da, oradan çıkmaya koyulsalar, 'Gözlerimiz döndü, biz herhalde büyülendik' derler." (Hicr Suresi - Ayet: 14-15).

Bu ayet iki ayrı anlamda yorumlanıyor. İlki madde ötesi âlemle ilgili. Bilinmeyen boyutların kapısı açılırsa, insanoğlunun görecekleri, hiç de alışılan cinsten olaylar olmayacak. Bir diğer yorum ise, uzaya çıkan insanoğlunun, gördüğü güzelliğin karşısında duyduğu hayranlıktır. Astronotlar, simsiyah uzay boşluğunun üzerinde, milyonlarca ışıl ışıl yıldızdan, mavi bir bilye gibi duran Dünya'dan ve gümüşi renkli Ay'dan, çoğu zaman büyüleyici bir görünüm olarak söz ettiler.

Zooloji ve botanik

"Sizin için gökyüzünden su indiren O'dur: Biz o su ile türlü türlü, çift çift bitkiler yetiştirdik." (Tâ-Hâ Suresi - Ayet: 53).

"Her türlü üründen çift çift yetiştiren, gündüzü geceyle bürüyen de odur." (Râ'd Suresi - Ayet: 3).

Bütün bu ayetlerle anlatılanların ortak özelliği şu: Üremenin ve çoğalmanın erkeklik ve dişilik özelliklerine bağlı yasalarla oluştuğu, Kuran'ın meydana getirildiği dönemde (7. yüzyıl) bilinmiyordu. Bu yüzden bu ayetler bazı yorumcular tarafından zooloji, botanik ve biyoloji bilimlerinin temeli olarak kabul edildiler.

"Yerin yetiştirdiklerinden, kendilerinden ve daha bilmediklerinden çift çift yaratan Allah münezzehtir." (Yâ-Sin Suresi - Ayet: 36).

Hz. Muhammed'in çağında henüz insanların bilmedikleri şeylerin neler oldukları hakkında çeşitli görüşler düşünülebilir. Günümüzde de gerek canlı âleminde, gerek cansız âlemde, öte yandan hem makro, hem mikro sistemlerde ikili yapıların veya ikili fonksiyonların varlığı belirlenmiştir. Ama, önemli olan, bilimsel yaklaşımla, bu tür Kuran yorumunun arasında görülen uyumdur.

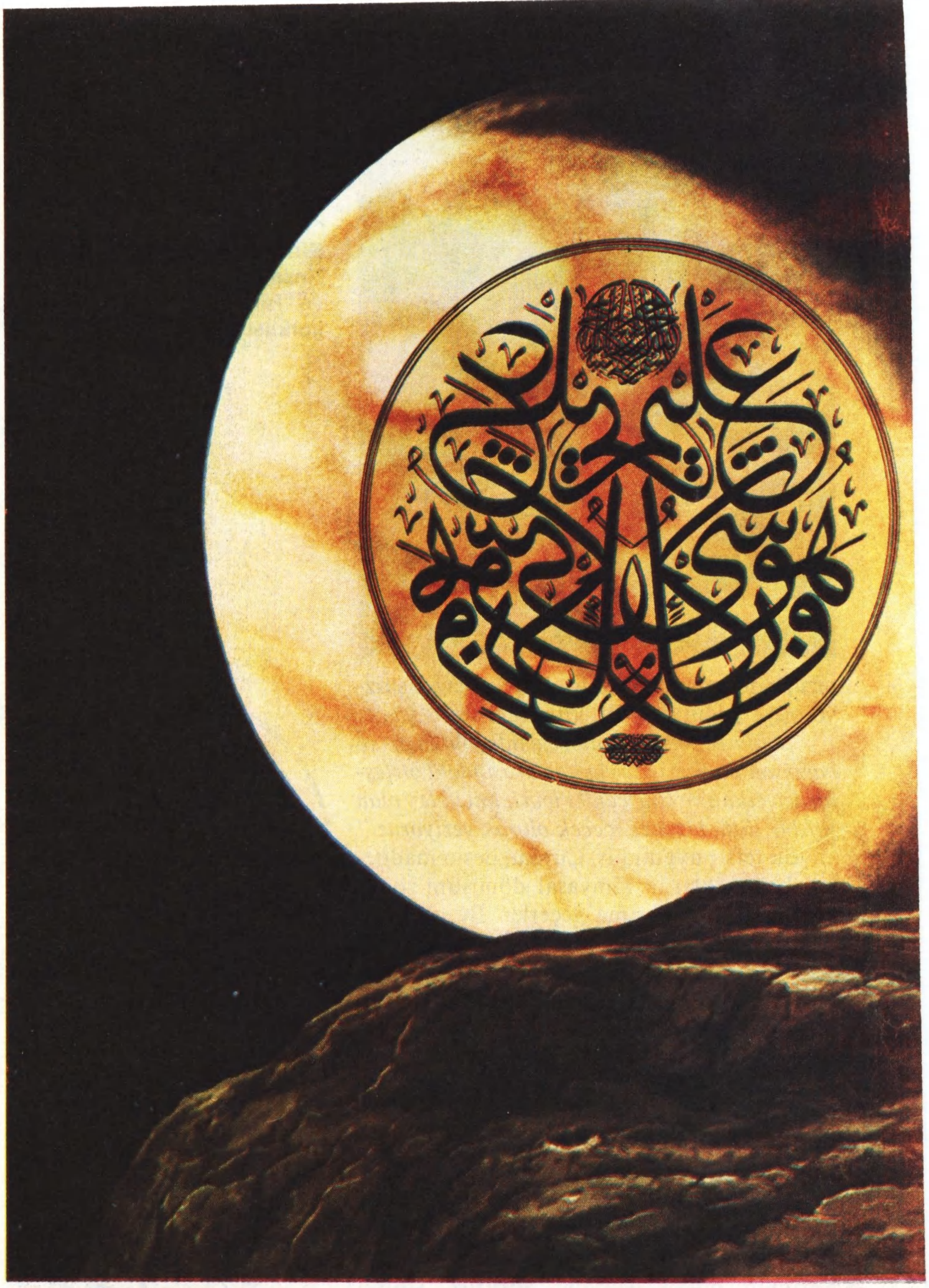

Evrenin sonsuz gizemini insanoğlu çözebilecek mi? Kuranı Kerim, insanların ve cinlerin ancak, Allah'ın vereceği bir güçle evrene açılabileceklerini anlatıyor.

Kuran ve beslenme

"Balarısının karnından, insanlara şifa olan çeşitli renklerde bal çıkar." (Nahl Suresi - Ayet: 68-69).

Kuran'da insanlara tedavi amacıyla önerilen, en önemli ve tek ayet budur. Balın, besin olarak sayısız faydaları bulunduğu artık inkâr edilmez bir gerçek oldu. Arı, Kuran'da adı geçen üç hayvandan biridir.

"Hayvanlarda da size ibretler vardır. Bağırsaklarındakiler ile kan arasından, içenlere halis ve içimi kolay süt içiririz." (Nahl Suresi - Ayet: 66).

Yorumcular bu sureyi çok ilginç buluyorlar. Bucaille'ye göre, modern fizyologlar için bu tefsir ya da çeviri yetersiz ve uygunsuzdur. Ama, 1973 yılında Kahire İslami Yüksek İşler Meclisi tarafından yayınlanan El-Muntahab

Balarısı, Kuran'da adı geçen üç hayvandan biri. Balın insanlara olan yararları anlatılıyor (solda).

Kuran'dan iki önemli ayet, "İnsan çalıştığı kadar bulur" ve "Her şeyin başı Allah korkusudur" (altta).

tefsirinde anlam başkadır. Üstelik çağdaş fizyolojiye uygundur. Bu kitaptaki tefsir şöyle:

"Onların bedenlerinin içinde bulunan ve bağırsak muhteviyatıyla kan arasındaki birleşmeden çıkan ve onu içenler için içimi kolay olan saf bir sütü, biz size içecek olarak veriyoruz."

Bu tefsir uygundur. Çünkü, besin maddeleri bağırsaklarda kimyasal dönüşüm sonucunda, genel dolaşıma geçerler. Bu geçiş, ya lenf damarlarıyla doğrudan doğruya, ya karaciğer aracılığıyla dolaylı olarak kana geçerek oluşur. Bu bilgiler, Kuran döneminde bilinmiyordu. En azından, kan dolaşımını Kuran'dan bin yıl sonra, İngiliz bilim adamı **Harvey** buldu.

Kuran'da seksoloji

Kuran'ın doğru yaşam kurallarının nasıl olması gerektiğini ayrıntılarla belirttiğini söylemiştik. İnsanın, yaşamın her ortamında ve her türünde nasıl davranacağını, Kuranı Kerim'in birçok yerinde görürüz. Cinsel yaşam da, bunlardan biridir.

"O, erkek ve kadının beli ile göğüsleri arasından atılagelen bir sudan yaratmıştır." (Tarık Suresi - Ayet: 6-7).

Aynı ayetin çevirisi üzerinde çeşitli görüşler olduğu görülüyor. Beyrut Tıp Fakültesi'nden Prof. Dr. **A. K. Giraud**'un çeviri ve tefsiri daha farklı:

"İnsan atılan bir sudan (meniden) yaratıldı. Bu su erkeğin ve kadının cinsel bölgelerinin birleşimi sonucunda çıkar."

Giraud'un çevirisinde dayandığı nokta, bu ayette geçen iki Arapça sözcüktür. "Sulb", erkeğin, "terâib" ise kadının cinsel bölgeleri anlamına gelir. Her iki görüşte de, cinsel yaşamın en önemli fonksiyonu özellikle vurgulanıyor. Ayrıca Kuran'da kadınların korunmalarına da özen gösterilmiştir.

"Aybaşı halindeyken kadınlardan el çekin, temizleninceye kadar yaklaşmayın, sonra Allah'ın buyurduğu yoldan yaklaşın." (Bakara Suresi - Ayet: 222).

Burada uyarıcı bir ayetle karşılaşıyoruz. Öncelikle kadınların en hassas oldukları dönemde, cinsel ilişkiden uzak tutulmaları istenirken, hem ruh sağlıkları, hem de hijyenik yönden korunuyorlar. Bu dönem geçtikten sonra da, ilişki için kadına nasıl yaklaşacağı erkeğe belirtilmiştir. Yani, cinsel ilişki için yaratılan yolun kullanılması gerekiyor.

Kuranı Kerim'in bilimsel yönü hadislerde

Kuranı Kerim'de belirtmeye çalıştığımız, bu tür ayetlerin sayısı çok daha fazla. Bazı görüşlere göre, Kuranı Kerim sadece bir ahlak ve ibadet kitabıdır. Bu pek doğru olmasa gerek! Çünkü, Hz. Muhammed'in hadislerinde bu tür bilimsel yaklaşımlar çok daha fazla dikkat çekiyor. Peygamber, hadisleriyle, Kuran arasında büyük bir bağlantı olmasını düşünmek, yanlış olmayacak!

Kuran'la bilimlerin ilişkisini ele almanın sonu yok! Zaten bir yoruma göre ortaya çıkmış ve çıkacak olan bütün bilimler Kuran'da yer alıyor. İnsana onları bulup çıkarmak kalıyor.

İnsan mutluluğu için

Kuran'ın içeriği incelendiğinde, onda iman, ibadet, davranış, bilim ve ahlak gibi çeşitli konularda ortaya konmuş emirlerin, yasakların ve öğütlerin bulunduğu görülür. Bunların yanı sıra, astronomik, fiziksel gerçekler ve insan anatomisiyle ilgili konulara işaret edilir.

Ama, Kuran'ın ana gayesi, insanların hidayete ulaşmaları ve doğru yolu bulmalarıdır. Allah'ın hoşnutsuzluğunu kazanmış olarak yaşamlarını sürdürmeleri, mutlu olmaları ve böylece ebedi yaşama aklınla gitmeleri istenir. Bütün emirler, yasaklar ve öğütler aynı gayeye yöneliktir. Yer verilen bilimsel gerçekler, insana kendini tanıtmak, kendini buldurmak, düşündürmek ve gerçeği buldurmak içindir.

Kuran üç şeyin işbirliği ile okunur. Ağız, akıl ve kalp. Ağzın görevi, ağır ağır ve doğru olarak harfleri çıkarmaktır. Akıl, manayı düşünüp anlamak görevindedir. Kalp ise, bu manalardan gereken dersleri ve tesirleri almalıdır. Bir başka anlatımla, ağız okuyacak, akıl çevirip anlaşılır hale getirecek, kalp de kişinin o manaların gösterdiği yöne yönelmesini sağlayacaktır.

Sonuçta amaç, Kuran ayetlerinin gösterdiği yönde yaşamaya çalışmaktır. Ahlak güzelleşmelidir, Kuran aydınlığında insan mutluluğu ve Allah'ın hoşnutluğunu bulacaktır.

TAYYAR ALTIKULAÇ
Diyanet İşleri Başkanı

Garip yaratıklar Adana'da

Türkiye'de kayıtlara geçmiş ve geçmemiş uçandaire gözlemleri o kadar çok ki, bunların hepsini tek tek ele almak imkânsız! Arkadaşımız Ata Nirun Adana ve Gaziantep'te uçandaire gözlemi yapanlarla konuştu.

UÇANDAİRE GÖZLEMLERİ, özellikle son yirmi yıl içerisinde, yoğun bir biçimde arttı. Dünyanın birçok yerinde olduğu gibi, Türkiye'de de, garip gökcisimlerini gören bir sürü insan var. Yapılan gözlemlere göre, birtakım cisimler aniden ortaya çıkıp, aniden kayboluyorlar. Basında bu olayların çok azına yer veriliyor. Özellikle, Anadolu'nun kırsal bölgelerinde, sayılamayacak kadar çok uçandaire gözlemi anlatılıyor. Hatta, bu gözlemlerin içerisinde öyleleri var ki, yere inmiş disklerden ve uzaylılardan söz ediliyor. İşin en ilginç yanı, köylüler bu garip gökcisimlerini yadırgamıyorlar. İşte bu olaylardan bir tanesi, 1983 yılında Adana'da geçti.

Adana'nın Karlık Köyü'nde

Karlık, Adana'nın kuzeybatısında yer alan köylerden biri. **Kemal Batmaz** da bu köyün sakinlerinden. Uçandaire gözlemini yapan da o! Yalnız o birçok tanığın aksine kendisinden söz edilmesinden hoşlanmıyor. Ona göre, başından geçen olayın kutsiyeti var. Bu nedenle de herkese anlatılmamalı!

BİLİNMEYEN'in tüm ısrar ve çabalarına rağmen, resminin yayınlanmasına karşı çıktı. Kemal Batmaz, çevreden ve toplumdan çekinmiyor. Zaten yaşadığı yörede, bu olayın basında yer almasının bir önemi yok! Kemal Batmaz'a göre, önemli olan "ONLARIN" duymasıydı, duyarlarsa bir daha gelmeyebilirlerdi. Çünkü, belki de onlar meleklerdi...

Dev tencere

Olay, 1983 yılı baharında geçiyor. Bir akşamüzeri, tarlasını çapalayan Kemal Batmaz, birden akıl almaz bir durumla karşılaşıyor. Önce, ıslık sesine benzer bir ses duyuyor ve başını kaldırıp bakıyor. Yüz, yüz elli metre kadar ötesinde bulunan yamacın üzerinde, dev bir tencere duruyor.

Kemal Batmaz hiçbir tepki göstermiyor. Hayretle karşısındaki garip görüntüye bakıyor. Cismin üzerinde, daire biçiminde çıkıntılar var. Herhangi bir pencere veya kapı görünmüyor. Cisim etrafına kırmızımtırak bir ışık yayıyor. Çevresinde ise sarıdan beyaza dönen bulutumsu bir ışık alanı var. Kemal Batmaz'ın ilk anda duyduğu vınlama sesiyse, rahatsız edici bir biçimde kuvvetlenmeye başlıyor ve giderek rüzgâr uğultusuna benziyor.

Tencereden adamlar çıkıyor

Kemal Batmaz, hiçbir harekette bulunmadan cismi seyretmeye devam ediyor. İlk anlarda bu cismin devlete ait bir uçan araç olduğunu düşünüyor. Fakat böylesini televizyonda ve gazetelerde hiç görmediğini de aklından geçiriyor. Tam bunları düşünürken cismin arka tarafından iki kişi ortaya çıkıyor. Cisimden yayılan çok güçlü ışık, Kemal'in onları net görmesini engelliyor. Çıkan yaratıklar insan biçimindeler ve görünümleri belirsiz.

1983 Eylül'ünde İstanbul'da, Selimpaşa'da çekilen bir tanımlanamayan cisim fotoğrafı (üstte). 1983 yılında Cizre'de Emin İmrağ (altta) gökte parlak cisimler gördü. Cisimlerin biri yere düştü. Cisim bir balondu ve üzerinde çeşitli işaretler, yazılar vardı. Ama dil yabancıydı. Sonra, balonlar patladı.

Cisim yok oluyor

Aracın yanından ayrılmayan insan görüntüleri, yere eğilip kalkarak birtakım hareketler yapıyorlar. Kemal'e hiç aldırmıyorlar. Biri, diğerine eliyle uzakta bir yeri gösteriyor ve sonra dönüp cismin arka tarafında kayboluyor.

Diğeriyse, yine yere eğilip, bir şey alıyor ve sonra arkadaşının ardından cismin arka tarafına gidip, gözden kayboluyor. Derken, cismin ışığı gittikçe daha çok artıyor. Kemal gözlerini kapamak zorunda kalıyor. Uğultunun azaldığını duyunca, tekrar gözlerini açıyor. Garip cismin yok olduğunu görüyor.

Kemal Batmaz'ın tavrı

Tüm olay süresince, Kemal Batmaz hiçbir harekette bulunmuyor. Cismin ortaya çıkıp kaybolması, Kemal'e göre bir sigara içimi kadar sürmüş. İlk andan, kayboluncaya kadar yaptığı iki hareket var. Sesi duyuyor, başını kaldırıp bakıyor, cismin ışığı artınca gözlerini kapıyor. Sanki, donup kalmış gibi ama daha da ilginci olay sırasında, Kemal'in hiçbir şey hissetmemesi. Korkmuyor, meraklanmıyor.

Üstelik olay bittikten sonra, gidip cismin durmuş olduğu yere dahi bakmıyor. Son derece duygusuz bir şekilde, çapasını eline alıp tekrar işine devam ediyor. Bu garip olayı, alışılmadık bir olgunlukla kabulleniyor. Ancak, birkaç gün sonra, başından geçeni bazı arkadaşlarına anlatıyor. Tabii, kimse önemsemiyor. Kemal'in uçandaire olaylarından ise, hiç haberi yok! Böyle bir konuyu tasavvur dahi edemiyor. Sonraki günlerde olayı, mistik bir kılıfa büründürüyor ve anlatılmaması gerektiğine inanıyor. Sonuçta şöyle diyor:

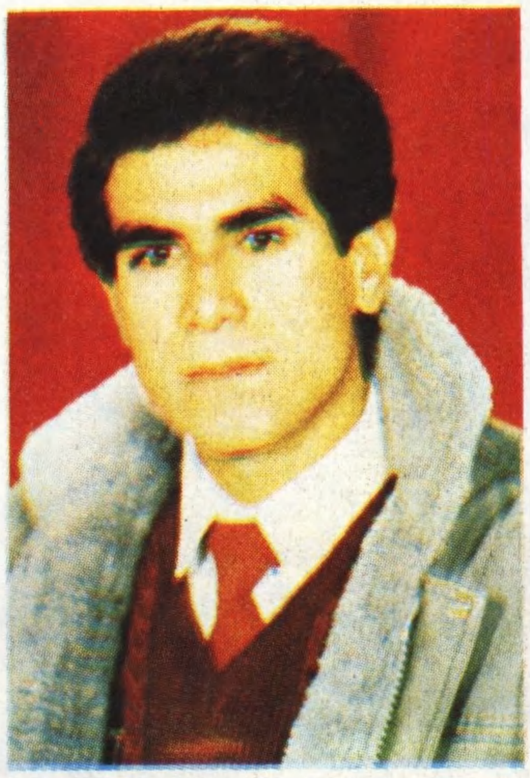

"Bir zamanlar bir hocadan duymuştum, insan rüyasında çok ulu kişileri görürmüş ama kimseye anlatmamak gerekiyormuş. Ben de, herhalde böyle bir rüya gördüm. Herkes bilmemeli, size anlattım ama benden söz etmeyin,

sonra günah olur."

Psikolojik yönden Kemal Batmaz'ın ruhsal yapısı sağlıklı. Başından geçen olayı, yaşadığı bölgenin gerçeğine uygun bir biçimde kabullenmiş. Yaşam görüşü zedelenmemiş ve yaşama kuralları herhangi bir değişime uğramamış. En önemlisi, kendisinde bir ayrıcalık görmemesi, yani bir seçilmişliğe inanmaması. *"Rastlantı sonucu ben oradaydım"*, deyip geçiyor.

Gaziantep'teki gözlem

Kemal Batmaz olayına benzer bir olay, 1984 yılında Gaziantep'te bir pidecinin başından geçti. Kentin Yeşilova Mahallesi'nde, bir fırının sahibi olan **Metin Turan**, olayı şöyle anlatıyor:

"Olay, Haziran ayının on üçünde oldu. Ramazan ayıydı, pidecilik yaptığım için, geceleri uyumuyorduk. O gece fuara gitmiştik, saat 22.00 sularında fırına döndük. Gece yarısı pide yoğurmaya başlayacağımız için, arkadaşlara gidip biraz parkta oturalım, dedim. Parka gittik ve bir banka oturduk, sohbet ediyorduk. Birden bankın arka tarafındaki çalıların içinden bir ses duyduk. Merak edip kalktık ve sesin duyulduğu yere doğru gittik.

İnanılacak gibi değil ama, elli metre kadar ötemizde, boyları en fazla 30 cm olan iki garip yaratık duruyordu. Üzerlerinde metalik giysiler vardı. Aynı anda, üçümüz de. çok şiddetli bir baş ağrısı hissettik. Dayanılacak gibi değildi. Gerilemeye başladık, uzaklaştıkça ağrı azalıyordu. Yaratıklar, hızla ilerleyerek çam ağaçlarının arasında kayboldular.

Aradan 15-20 saniye geçmişti ki, onların gittiği yerden bir traktörün büyük tekerleği boyunda bir cisim, ağaçların arasından fırladı ve süzülerek göğe doğru yükselmeye başladı. Renkli, yanıp sönen ışıkları vardı. Daha da garibi, tekerleğin üzerindeki son derece aydınlık bir pencereden, o iki yaratığın baktığını gördük. Aynı olaya park bekçisi de tanıktır. Böylesine garip bir şeyle karşılaştık. Fakat sonra olayı kime anlattıysak, inandıramadık gitti."

Etkisiz hale getirmek!

Bu olayın, önceki olayla çok benzer bir yönü var. Kemal Batmaz'ı hareketsizleştiren ve duygusuz bir hale getiren etki, bu defa üç kişide birden şiddetli bir baş ağrısı başlatıyor. Amaç, aynı gibi, insanların yakına gelmemeleri.

Uçandaire uzmanı Dr. **Allen Hynek**'in teorilerine göre, üçüncü türden olan bu karşılaşmalarda, olaylar da benzer şekillerde gelişiyor. Uçandaire sahipleri, görülüyor ki, kendilerine yaklaşılmasından hoşlanmıyorlar. Uçandairelere ve uzaylı insanlara inananlara göre, bu olay karşılıklı korunma metodu.

Uçandairelerin dünya yapısı cisimler olduğunu iddia edenlere göreyse, süper devletler sırlarını korumak için böyle yapıyorlar.

Adana'da Ceyhan baraj gölü. Birçok Adanalı burada avlanırken uçandaire görmüş. Bazılarına göre uçandaireler, göle girip kayboluyorlar.

Silahlarıysa parapsikolojik güçler. Bilindiği kadarıyla, Amerikalıların ve Sovyetlerin bu alandaki çalışmaları son yıllarda çok gelişmiş durumda.

Bir bilim adamının görüşü

İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi Astronomi Bölümü'nden Prof. Dr. **Abdüssamet Marşoğlu**, 28 Ocak 1982'de Niğde-Aksaray uçandaire olayları döneminde (Bkz. sayfa 39 ve 56) uçandaireler hakkında gazetelere bir açıklama yaptı:

"En basit hesaplamalarla, yüz milyar güneşin en azından yüz bin gezegeni vardır. On güneşten yalnız birinde yaşam koşulları dünyamıza benzeyebilir. Öyleyse, bu gezegenlerde zeki canlılar da var olmalıdır. Doğal olarak, bu canlıların insanlara benzemeleri gerekmez. Bir uygarlık olabilmeleri için araç ve gereç yapabilmeleri de şarttır. Bu düşünce biçimleri uçandairelerin var olduklarından yanadır.

Peki öyleyse, uygarlıkları bizim hayallerimizin çok ötesinde olan bu yaratıklar, neden aşağıya inip, bizlerle anlaşma yollarını aramıyorlar? Bizleri çok geri bulup, şöyle bir bakıp geçiyor olsalar gerek. İyi ama, sadece bir bakıp geçmek için de, bu kadar uzun bir yol aşılır mı? Ama, aklımızın ermediği o kadar çok şey var ki..."

Daha fazla bilgi için:

Türkiye UFO Raporu, *Bilim Araştırma Merkezi*, 1985
Kozmos, *Prof. Dr. Carl Sagan*, Altın Kitaplar, Ağustos 1982
The Cosmic Connection, *Carl Sagan*, Papermac Books, 1981
Ufolar, *Yeni Asya Yayınları*, Naim Öztürk, Fizik Serisi, 1983

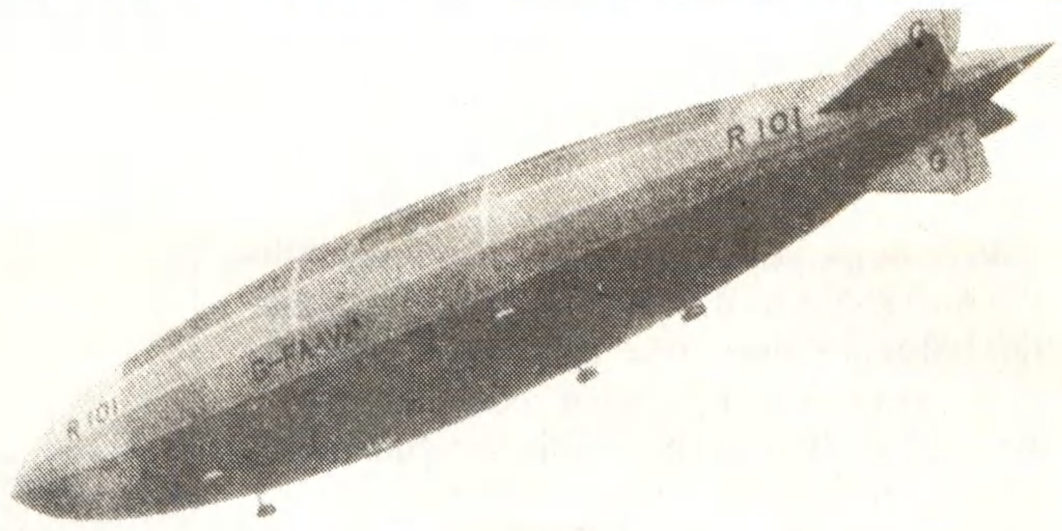

Medyum Eileen Garrett düşen R 101 hakkındaki bilgileri nereden edindi? Zeplinin ölü pilotu gerçekten medyumla ilişkiye geçti mi? Verdiği teknik ayrıntıların doğruluk dereceleri ne kadardı? Daha önce de ele aldığımız bu kaza olayını incelemeye devam ediyoruz (Bkz. sayfa 420 ve 464).

R 101 OLAYI iki nedenden ötürü çok önemliydi. İlk neden, ölü pilot **Irwin**'den alındığı öne sürülen mesajların çok etkileyici olması; ikinci neden de, bu bilginin teknik bir dille aktarılmış olmasıydı. Sonuçta öyle oldu ki, herkes bu olayla ilgilenmeye başladı. Doğru, yanlış birçok tahminler ortaya çıktı.

Mahkemenin açıklaması yetersiz

Mahkemenin resmi açıklamasına gelince, hiç de doyurucu değildi. Ruhsal celseler yoluyla elde edilen bilgilerin kanıt olarak kabul edilmesi yasalara aykırıydı. Bu yüzden fazla suya sabuna dokunmayan bir açıklama yapıldı.

Zeplinler hakkında bilgisi olan veya R 101 projesini bilen bir kimseye, Irwin'in ölümünden sonraki açıklamaları çok daha inandırıcı gelebilirdi.

Ruhsal celselerde elde edilen bilgilere önem kazandıran bir olay vardı. Bu tür olayların bir kısmında rastlanan sahtecilik şüphesini uyandıracak hemen hiçbir belirti yoktu. Olayın içindeki kişilerin dürüstlüğü aşikârdı.

Eileen Garrett'in güvenilir kişiliği R 101'in gizemini daha da karmaşık bir hale getirdi. Bayan Garrett daha önceleri pilot Hinchliffe'in ruhayla temasa geçmişti. Bu ruh onu R 101 hakkında uyarmıştı. Eileen Garrett daha sonra alevler içinde bir zeplinin görüntülerini algılamıştı (üstte).

Eileen Garrett'in şöhreti ölümüne dek lekelenmeden kaldı.

Sorular sürüyor

Seanslar sahte olmadığına göre, akla başka bir soru geliyordu. Ölü pilot Irwin'den alınan bilgiler yalnızca onun verebileceği nitelikte miydi? Diğer bir deyişle **Uvani**'nin aracılığıyla Mrs. Garrett'den alınan bilgiler Irwin'in ruhundan başka bir yolla edinilebilir miydi? Hayır, başka bir yolla bu bilgiler elde edilemez, deniyorsa, o zaman ölümden sonra hayatın varlığı kanıtlanıyordu.

Olayın kitabı yazılıyor

Mesajların ayrıntıları çok önemliydi. Bu nedenle onları tekrar incelemekte yarar var. Seanstaki ruhun gerçekten Irwin'in ruhu olduğunu kabul eden bir kitap 1979'da yayınlandı. **John G. Fuller** tarafından yazılan kitabın adı "**Ölmeyen Havacılar**"dır. Bu kitapta savunulan önemli noktalar şunlardı:

Seansta bulunanların hiçbirinin zeplinin

R 101 faciasında çıkmaz

"Yukarıdan" gelen bilgiler tartışılıyor

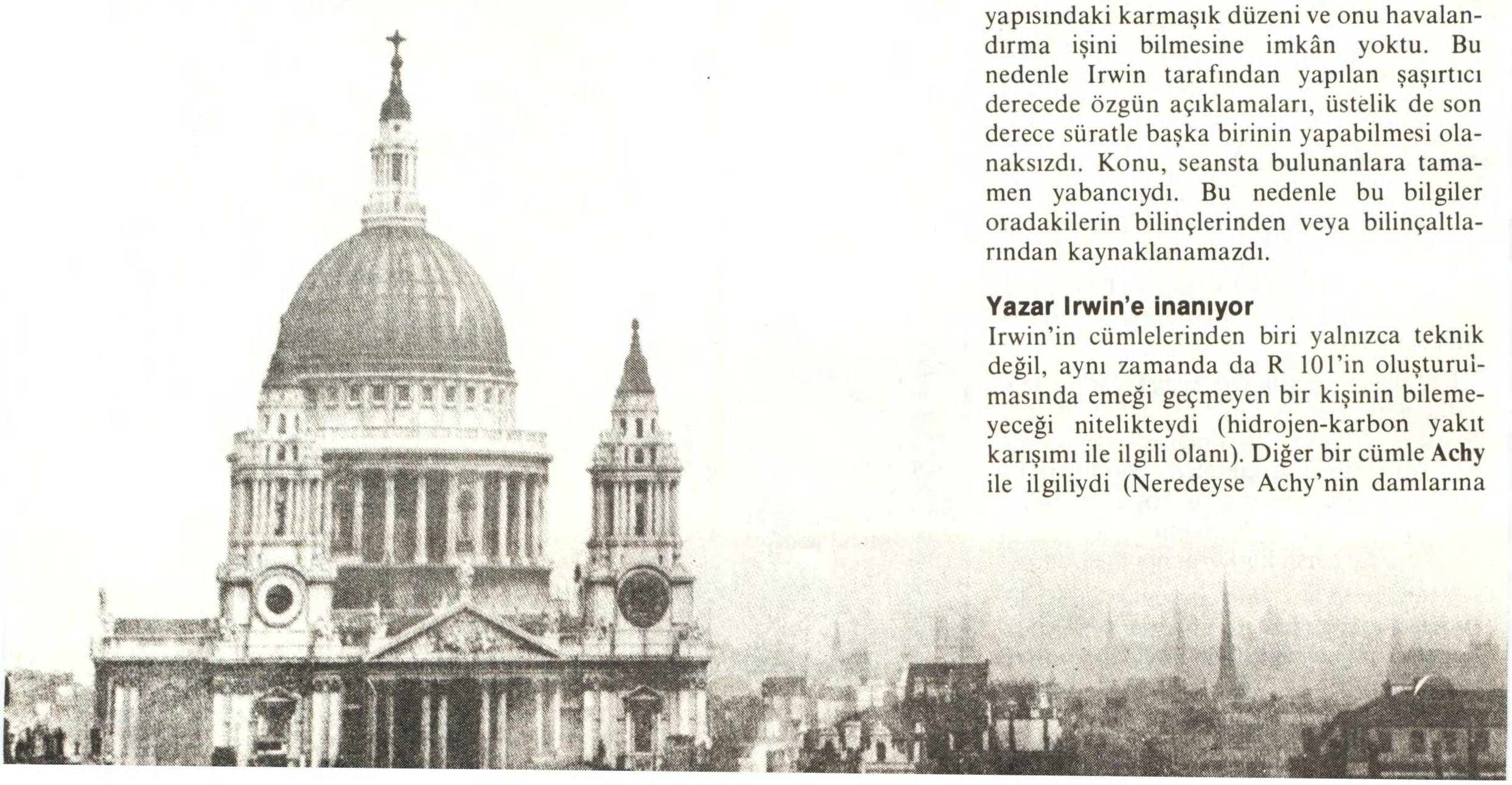

yapısındaki karmaşık düzeni ve onu havalandırma işini bilmesine imkân yoktu. Bu nedenle Irwin tarafından yapılan şaşırtıcı derecede özgün açıklamaları, üstelik de son derece süratle başka birinin yapabilmesi olanaksızdı. Konu, seansta bulunanlara tamamen yabancıydı. Bu nedenle bu bilgiler oradakilerin bilinçlerinden veya bilinçaltlarından kaynaklanamazdı.

Yazar Irwin'e inanıyor

Irwin'in cümlelerinden biri yalnızca teknik değil, aynı zamanda da R 101'in oluşturulmasında emeği geçmeyen bir kişinin bilemeyeceği nitelikteydi (hidrojen-karbon yakıt karışımı ile ilgili olanı). Diğer bir cümle **Achy** ile ilgiliydi (Neredeyse Achy'nin damlarına

sürtünecektik cümlesi). Bu cümle de oldukça hayret vericiydi. Achy çeşitli ticari atlas ve haritalarda arandıysa da bulunamadı. Fakat bir süre sonra, bir yerden Beauvais bölgesinin büyük ölçekli bir demiryolu haritası bulundu. (Bu harita, Irwin'in kontrol kabinindeki haritalar kadar ayrıntılıydı). Sonuçta bu haritada Achy bulundu. Achy demiryolu hattında minicik bir nokta olarak görünüyordu. Beauvais'in birkaç mil kuzeyindeydi. Bu küçücük ayrıntı eğer Irwin'den gelmediyse, kimden alınmış olabilirdi?

Uzman Irwin'den yana çıktı

Londra'daki Ulusal Psişik Araştırmalar Derneği kurucusu **Harry Price,** Irwin'in söylediklerinin kayıtlarını cümle cümle bir uzmana incelettirdi. Bu uzmanın adı **Will Charlton**'du ve bu işe gönüllü olarak katılmıştı. Charlton' la birlikte bütün uzmanlar bu bilgilerin teknikliği karşısında hayrete düştüler. Irwin'den başka hiç kimseden böyle bir bilgi alınamayacağına karar verildi. Zaten bilgiler resmi rapordan çok daha inandırıcıydı ve yolculukta neler olduğunu çok iyi açıklıyordu.

Uzmana karşı çıkıyorlar

Fakat bir süre sonra ortaya yeni bir durum çıktı. Price'ın bulduğu uzman Charlton'un yeterli olmadığı iddiası ortaya atıldı. Kuşkular yeniden başladı. Charlton, ruhlara inanan bir kişiydi. Ancak, zeplinler konusunda gerçek bir uzmanlığı da yoktu. R 101'in yapıldığı Cardington'daki malzeme ve yiyecek mağazalarından sorumluydu.

Fuller'in kitabının eleştirisi **Alpha Magazin** dergisinde 1980 yılında yayınlandı. Eleştiriyi yapan **Archie Jarman,** Fuller tarafından R 101 olayını en iyi bilen, yaşayan kişi olarak değerlendirilmişti. Jarman, yazısında dikkati Charlton'un yaptığı bazı değerlendirmelere çekiyordu. Charlton'u hatalı buluyordu.

Price-Coster seanslarında, Irwin **SL8** diye bir ifade kullanmıştı. Price'ın bunun ne demek olduğu hakkında en küçük bir fikri dahi yoktu. Uzun bir aradan sonra Charlton cevabı buldu. SL8 bir Alman zeplinin adıydı. **SL, Shuttle Lanz**'ın ilk harfleriydi. Ancak bu cevabı bulabilmek için Charlton, Alman zeplin kayıtlarının tümüne bakmak zorunda kalmıştı.

Uzmanlar ve amatörler

Zamanla öyle oldu ki, Charlton'un etkileyiciliği ortadan kalkmaya başladı. Çünkü bir uzman, Irwin gibi bir diğer uzmanın söyleyeceği belirsiz bir deyimi bu denli aramazdı. Üstelik de SL'nin anlamı, Fuller'in dediği gibi Shuttle Lanz değil **Schütte Lanz**'dı. Schütte Lanzlar, Birinci Dünya Savaşı'ndan önce zeplinlerin Almanya'daki rakipleriydi. Bunlardan biri de İngiltere'ye 1916'da yapılan bir hava saldırısında vurulmuştu ve alevler arasında yok olmuştu (R 101 kazasından yalnızca 16 yıl önce). Ancak uzman Charlton'un SL8'in ne olduğu hakkında hiç bilgisi yoktu.

Eugene Rabouille kaçak avlanırken, R 101'in Beauvais yakınlarında yere çakıldığını gördü. Birçoklarına göre sonraki rapor, avcının ilk izlenimlerine pek az şey kattı. Ruhların tanıklıklarının R 101'in çarpmasının nedenini aydınlatmaya ne kadar katkıda bulunduğu sorusu ise hâlâ zihinleri meşgul ediyor (üstte).

Gerçek uzmanlar

Buna ilaveten, Jarman 1960'larda olayın incelemesini yaparken iki gerçek uzmanın fikrini aldı. Filo komutanı **Booth** R 100'ün Montreal uçuşundaki pilotuydu. Filo komutanı **Cave-Brown-Cave** ise R 101'in yapılışında görev alanlardandı.

Booth her ikisi adına şöyle konuştu: *"Price-Irwin seansının dokümanlarını dikkatle okudum. Alınan mesajların hiçbiri R 101'in düşme nedenini açıklamaya yardımcı değildir."* Cave-Brown-Cave de ortak görüşlerini şöyle açıkladı: *"Bay Charlton'un gözlemleri tamamıyla göz ardı edilmemelidir."*

Booth'un Villiers seansı üzerinde hükmü daha da katıydı: *"Hiçbir paragraftaki görüşe katılmıyorum. Konuşmaların hiçbir özelliği yok."*

Subaylar çılgın mıydı?

Teknik hatalar zaten yeterince kötüydü. Ancak zeplin subaylarının akıllarında olanla karşılaştırıldığında hafif kalıyordu. Güya, Cardington'dan ayrılırken bile zeplinin kötü olduğunu biliyorlardı. Ayrıca hedeflerine varma şansına sahip olmadıklarının da farkındaydılar. Ancak yine de Manş Denizi'ni geçmeyi ve Le Bourget'ye demir atmayı düşündüler. Dünyada böyle bir havagemisinin bağlanabileceği dört yer vardı. Le Bourget de bu dört yer arasında değildi.

Manş'ı geçtikten sonra, Irwin'e göre "her şeyin kaybolduğunu" biliyorlardı. Bile bile ne yaptılar? Sert bir rüzgâra karşı zeplini zorlayarak Le Bourget'ye ulaşmaya çalıştılar. Her ne pahasına olursa olsun yere inmeye çalıştılar. Bu acil bir iniş miydi? Aklı başında hiç kimse böyle bir inişi denemeye kalkmazdı. Özellikle başka bir seçenek bulunduğu halde...

Neden geriye dönmediler?

Eğer pilot ve arkadaşları gerçekten dehşete kapıldılarsa, yapılacak tek şey zeplinin yönünü geriye, Cardington'a çevirmekti. Böylece sert rüzgârı arkalarına almış olacaklar ve güven içinde ülkelerine ulaşmış olacaklardı. Aklı başında insanlar kesin ölümle bitecek ve kendileriyle birlikte düzinelerce insanı aynı kadere mahkûm edecek bir sonucu kabullenmezlerdi. Gerçekleşmesi neredeyse olanaksız bir görevi başaramadıklarını kabullenmek çok daha akıllıca olurdu.

Jarman'ın görüşleri

Bay Jarman'ın görüşüne göre Price-Coster seansına geri dönülürse, seansta oluşan pek çok şey Bayan Garrett'in bilinçaltına ve telepatik gücüne bağlanabilirdi. İlk bakışta çok çarpıcı olan Achy örneğini ele alalım. Jarman'a göre bu hiç de şaşırtıcı değildi.

Jarman, Bayan Garrett'i çok iyi tanıyordu. Ünlü medyum sık sık trenle Calais-

Paris arası gidip gelirdi. Achy de bu yol üzerinde, belirgin bir istasyondu. Bayan Garrett bu ismi bu şekilde bilinçaltına yerleştirmiş olamaz mıydı? R 101'in, Achy üzerinden geçmediği çok daha muhtemel olduğundan, yapılabilecek tek mantıklı açıklama buydu.

Eileen Garrett'in havagemileri hakkında teknik ayrıntıları bilmediği aşikârdı. Ancak çarpmadan çok önce R 101 onun aklına takılmıştı. Çünkü felaketin görüntülerine ilişkin hayaller görüyordu. Kazadan 10 gün önce Sir **Sefton Bracker** ile ayrıntılı olarak endişelerini tartışmıştı.

Teknik bilgiler gazete sütunlarındaydı

Ancak Irwin tarafından verilebileceği öne sürülen teknik ayrıntılar da açıklanabilirdi. Concorde yapılırken, Concorde binası gizliliğini ne kadar koruyabildiyse, R 101 de o kadar korumuştu. İlgilenen herkes, R 101'in yapımı sırasında geçen uzun yıllar boyunca, her teknik olayı gazetelerden öğrenebilirdi.

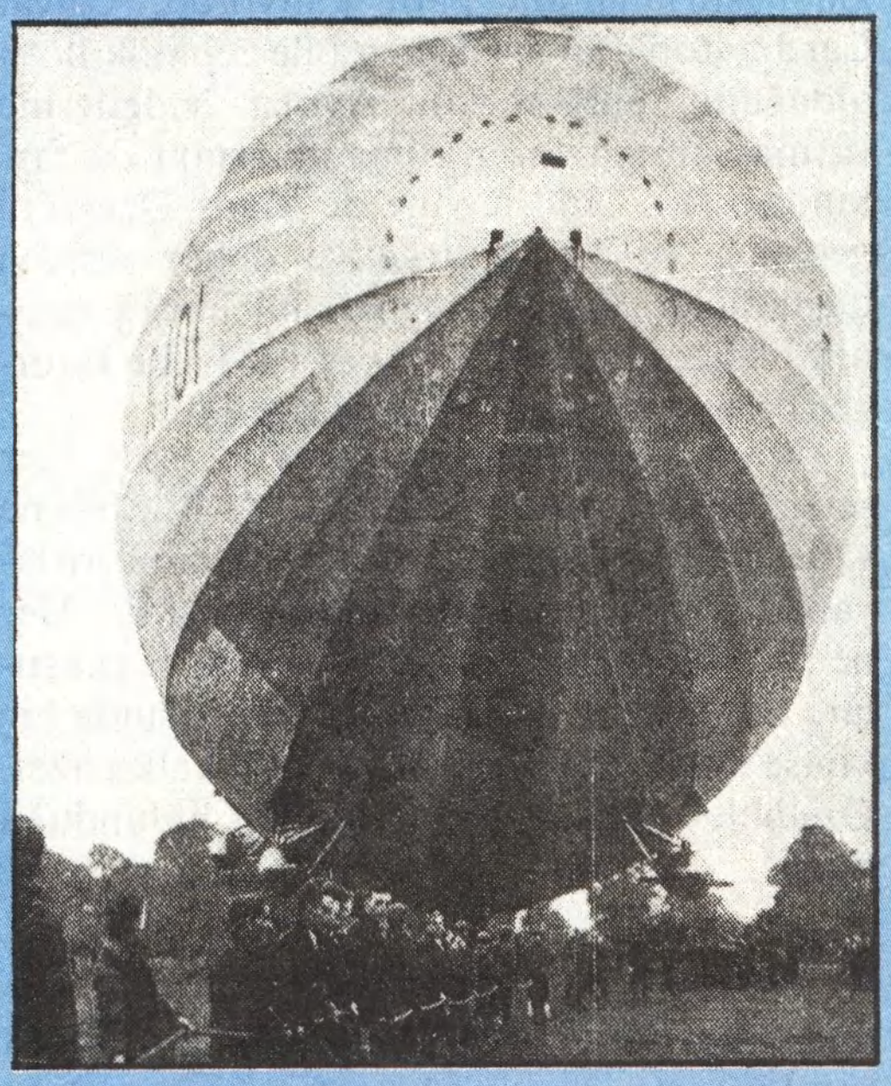

Kaza ile seans arasında geçen zaman içinde tüm gazeteler R 101 hakkında hemen her şeyi yazmışlardı. Bütün seanslarda, işlenen ana konu zeplini ağır şekilde itham etmekti. Cardington'daki hatalar da zaten önceden herkes tarafından bilinir hale gelmişti. Felaketten sonra bunlar yeniden gündeme geldi.

Telepatik yetenekler

Coster bir gazeteciydi. Bay Jarman'a göre böyle bir olay onun için çok iyi bir fırsattı. Eğer Eileen Garrett'in telepatik yetenekleri olduğunu kabul edersek konuyu daha fazla araştırmamız gerekir. Bu yeteneğin varlığı her şeyi mantıklı olarak açıklamaya yeter. Jarman'ın itiraf ettiği gibi, telepati de başlıbaşına gizemli bir olaydır.

Son söz

Belki de son söz Harry Price'a bırakılmalıdır. Sir **John Simon**'a yazdığı mektubun üslubu olaya dışarıdan, tarafsız olarak bakan bir bilim adamının ifadesi gibidir: *"Seansta Irwin'in ruhunun bulunduğuna inanmıyorum. Ancak, medyumun da bilinçli olarak sahtecilik yapmadığına inandığımı da belirtmeliyim. Ayrıca benzer olarak ancak milyonda bir kadın, zeplinin uçuşunu böyle aktarabilir... Bu bilgilerin nereden alındığı sorusu ise yüzlerce yıldır tam olarak çözülemiyor."*

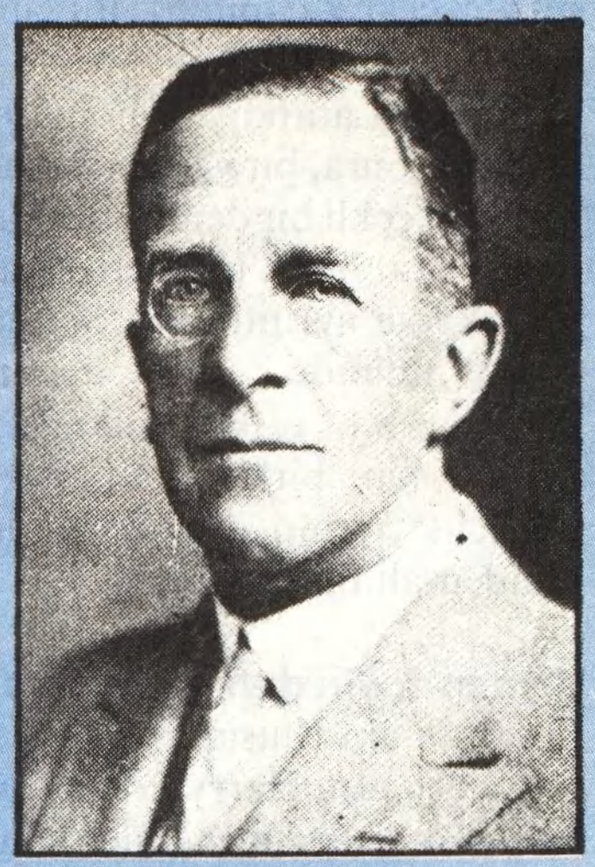

Sir Sefton Brancker, kazadan çok kısa bir süre önce R 101'in sorunlarını Eileen Garrett'le tartışmıştı (üstte).

Dev zepline, son uçuşundan önce yerdeki mürettebatı tarafından manevra yaptırılıyor (solda).

R 101'in parçalanmış, yanmış kalıntısı kazanın nedenini aydınlatacak hiçbir iz göstermiyordu (altta).

Daha fazla bilgi için:

John G. Fuller, *The airmen who would not die*, Souvenir Press 1979.

Emilie Hinchliffe, *The return of Captain Hinchliffe*, Psychic Press 1930.

Archie Jarman, "The R 101 rises again", *Alpha 6*, 1980.
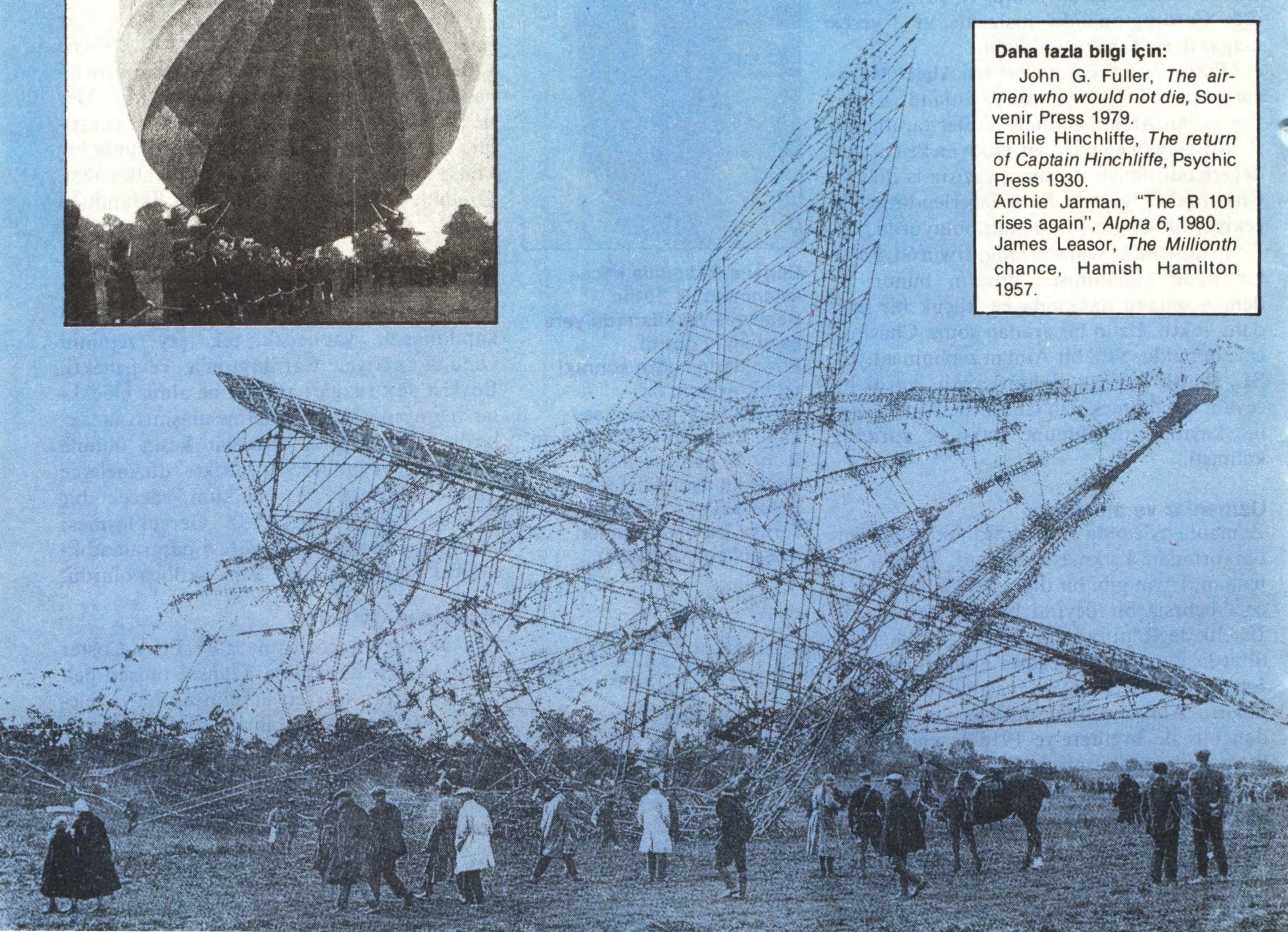
James Leasor, *The Millionth chance*, Hamish Hamilton 1957.